

อนุโมทนาบุญ

คณะผู้จัดทำและผู้ร่วมพิมพ์ ขอตั้งจิตอธิษฐาน บุญกุศล
ที่เกิดขึ้นจากการให้ธรรมเป็นทาน ด้วยหนังสือสวดมนต์เล่มนี้
ขอถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา ขอโมทนาในคุณ
ความดีบุญบารมีทั้งปวงขององค์สมเด็จพระบรมครูพระบรมสัมมา
สัมพุทธเจ้า และพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกพระองค์ ตลอด
จนถึงสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระมหาสมณโคตม
บรมครู พระโพนธิด์ พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอรหันต์เจ้า
พระอริยสงฆ์เจ้าทุกพระองค์ และพระสงฆ์สามเณรทุกรูป

ขออัญมณีนามบุญกุศลแด่บิดา มารดา ครูอุปัชฌายาจารย์
ครูบาอาจารย์ อันมีหลวงพ่อต วัดช้างให้ หลวงปู่แสง วัดมณี-
ชลจันทร์ สมเด็จพระญาณสังวร ปรมังสี วัดระฆัง หลวงพ่อ
เงิน วัดบางคสาน หลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า หลวง
พ่อปาน วัดบางนมโค ครูบาเจ้าศรีวิชัย หลวงปู่มั่น ภูริทัตโต
หลวงปู่ฝั้น อาจาโร หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ หลวงปู่ชา สุภัทโท
หลวงปู่เกษม เขมโก หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน วัดป่า
บ้านดาด หลวงปู่แ่วน ธนปาโล วัดถ้ำพระสบาย หลวงพ่อ

เดิม พุทธสโร วัดหนองโพ หลวงปู่หมื่น ฐิตสีโล วัดบ้านจาน
หลวงปู่พิศุข ธรรมจารี วัดเทพธารทอง หลวงปู่สวด วัดปากน้ำ
หลวงปู่โต๊ะ เจ้าคุณบรรณราชนานิต หลวงปู่จู่ พรหมปัญโญ
หลวงพ่อฤๅษีลิงดำ หลวงปู่ทิม วัดพระขาว ปู่เอียด ปฐมนาม
หลวงปู่กลิน หลวงปู่ทองสุข วัดสะพานสูง พระครูเกษมรัตนคุณ
วัดโกสินารายณ์ หลวงพ่อแดง วัดเขาน้ำเค็ม วัดอรัญญะ หลวงปู่ผินะ
ปิยธโร หลวงปู่ปัญญา วัดหนองผึกหมาม หลวงพ่อเอร วัด
ทุ่งเศรษฐี พระอาจารย์อนันต์ อภิญาโณ วัดมาบจันทร์
พระมหาทักษัตย์ไทยทุกพระองค์ กรมหลวงชุมพร เขตอุดมศักดิ์
ท่านอาจารย์เมธีทศพร และครูบาอาจารย์ทุกพระองค์ทุก
ท่านที่ไม่ได้เอ่ยนาม ทั้งที่ระลึกได้และระลึกไม่ได้ ตั้งแต่อดีต
ชาติจนถึงปัจจุบัน ตลอดทั้งอินทร์ พรหม ยมยักษ์ คนธรรพ์
ครุฑ นาคา

ขออุทิศบุญกุศลให้แก่ญาติทั้งหลาย ซึ่งมีปู่ย่า ตายาย
และบรรพบุรุษที่ยังมีชีวิตที่ล่วงลับดับขันธไปแล้วก็
พรหมเทพเทวดาทั้ง ๑๖ ชั้นฟ้า ๑๕ ชั้นดิน ผู้มีฤทธิ์ทาง
สวรรค์วิมานที่รักษาตัวและคุ้มครองที่พิทักษ์และกิจการ
ค้า เจ้ากรรม นายเวรทั้งในอดีตชาติ และปัจจุบันชาติ ขอ

อาณิสต์ผลบุญจงส่งผลเป็นอโหสิกรรม ขออุทิศให้ สัมมา-
อาชีพรและปัจจัยสี่ เพื่อนสารสัตว์น้อยใหญ่ คนเกิลัวตัวและไกล
ตัว สัตว์เกิลัวตัวและไกลตัว ญาติกัดี ไม่ใช่นญาติกัดี สรรพสัตว์
สรรพวิญญูณทั้งหลายทั้งปวงตลอดจนผู้มุงุบการคุณทุกท่าน
หากท่านทั้งหลายที่ตุงุขขอให้มีความสุข ท่านทั้งหลายที่
ได้สุขขอให้ได้สุขยิ่งๆ ขึ้นไป

ด้วยเดชะผลบุญจากการให้ธรรมเป็นทานด้วยหนังสือ
เล่มนี้ จงส่งผลเป็นอุบนิสัยปัจจัยให้คณะผู้จัดทำและผู้อ่าน
หนังสือเล่มนี้ ได้บรรลุมรรคผล ถึงพระนิพพานในปัจจุบันและ
อนาคตกาลเบื้องหน้าในเทอญ

ขอกราบขอบพระคุณ พระอาจารย์ ท่านผู้ชี้แนะ ท่าน
เจ้าของหนังสือ ท่านเจ้าของบทความที่ทางผู้จัดทำได้เรียบ
เรียงได้ขออนุญาติ และไม่ได้ออนุญาติคัดลอกกัดี ขอให้ท่าน
ทั้งหลายได้อานิสต์ผลบุญนี้ด้วยเทอญ

ประวัติ หลวงปู่หมุน จูตสีโล อมตะเถระ ๕ แผ่นดิน แห่งวัดบ้านจาน

หลวงปู่หมุน จูตสีโล เกิดในสกุล “ศรีสงคราม” หรือ
“แก้วบักปิ่น” ถือกำเนิดเมื่อ วันพฤหัสบดี เดือน ๕ ปีชวด พ.ศ.
๒๔๓๗ ณ บ้านจาน อ.กันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ บิดา ชื่อ
“ดี” มารดาชื่อ “อัว” มีอาชีพทำไร่ทำนา เป็นเด็กยากจน แต่
มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด ต่อมาบิดามารดาเห็นแนวทางด้าน
พระพุทธศาสนา จึงให้บรรพชาเป็นสามเณรเมื่ออายุ ๑๔ ปี
และนำไปฝากกับพระอาจารย์สีดาเจ้าอาวาสวัดบ้านจาน ซึ่ง
เป็นพระที่เชี่ยวชาญด้านกรรมฐานและมีวิชาอาคมที่เก่งมาก
ในปี ๒๔๖๐ ขณะอายุได้ ๒๓ ปีได้เข้าอุปสมบทมีจำนวน ๙
รูป โดยหลวงปู่เป็นรูปที่ ๙ โดยมีโยมลุงของท่านเป็นเจ้าภาพ
โดยมีหลวงพ่อดีดา เป็นพระอุปัชฌาย์ หลวงพ่อเพ็งเป็นพระ
อนุสาวนาจารย์และหลวงพ่อดุ้ยเป็นพระกรรมวาจาจารย์ ได้
รับฉายาว่า “จูตสีโล” แปลว่า “ผู้มีศีลตั้งมั่น” จากนั้นได้ศึกษา
วิชาความรู้จากครูบาอาจารย์ต่าง ๆ ในแถบนั้นเป็นเวลา ๔ ปี
ก่อนออกแสวงหาครูบาอาจารย์อื่น ๆ เพื่อศึกษาคันถุระและ

วิปัสสนาธุระในชั้นที่สูงๆ ขึ้นไป

ปี พ.ศ.๒๕๖๔ หลวงปู่หมื่น เริ่มออกศึกษาแสวงหาประสบการณ์โดยได้ร่ำเรียนทั้งเวทย์วิทยา และสมถกรรมฐานจากครูบาอาจารย์หลายสำนัก การเดินทางในสมัยนั้นเป็นลำบากยากเย็น ต้องเดินเท้าเปล่าฉลุยจากฝั่ป่า หรือสัตว์ร้ายนำหน้บการ แต่หลวงปู่มีได้ย้อท้อ ๗๕ เดินทางไปศึกษาวิชาอาคมที่ สำนักทักษิลาแห่งบ้านจิกใหญ่ อ.พิบูลมังสาหาร จังหวัด อุบลราชธานี กระทั่งศึกษาคัมภีร์ มหาพุทธาคม อันเป็นแม่บทของคัมภีร์ปถมัง คัมภีร์อิทธิเจ คัมภีร์มหาราช คัมภีร์ตรีนิสิงเห ซึ่งเป็นพื้นฐานแห่งอำนาจจิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำราพิชัยสงคราม เช่น คัมภีร์นิติประกาศิต คัมภีร์ธนูรเวทว่าด้วยการแต่งเครื่องครอบมนต์ในสงคราม เป็นต้น ในช่วงปี ๒๕๗๕-๒๕๗๖ เมื่อหลวงปู่สำเร็จการศึกษาวิชาการต่างๆ ก็เก็บบริขารออกธุดงค์ผ่านถิ่นทุรกันดารในชนบทโดยเท้าเปล่ามายังกรุงเทพฯ ในระยะแรกหลวงปู่เข้าพักที่ วัดเทพธิดาราม เป็นการชั่วคราว โดยมีครูทองอินทร เป็นครูสอนของวัดเทพธิดาราม เป็นผู้อธิบายเพื่อจัดหาที่พำนักให้ ท่านได้ให้หลวงปู่อยู่ที่วัด

อรุณราชวราราม พำนักอยู่กับพระพิมลธรรม (นาค) ศิษย์สายสมเด็จพะสังฆราชแพ โอกาสนี้หลวงปู่ได้ร่ำเรียนวิชาคัมภีร์มูลกัจจายน์สูตร ซึ่งเป็นหลักสูตรโบราณอันเก่าแก่ของคณะสงฆ์ไทยที่สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน เป็นตำราที่ละเอียดลึกซึ้ง แดกฉานพระบาลีว่าด้วยคัมภีร์อรรถกถายากยิ่งที่จะมีผู้เรียนได้สำเร็จ ปัจจุบันวิชานี้ได้ยกเลิกไปแล้ว

หลวงปู่หมื่นได้เข้าสอบวิชามูลกัจจายน์ในช่วงนั้นตรงกับสมัยรัชกาลที่ ๖ ซึ่งการสอบในสมัยนั้นมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประธาน และสมเด็จพระสังฆราช (แพ) เป็นประธานกรรมการฝ่ายสงฆ์ และพระเถระจารย์เป็นผู้ทดสอบด้วย โดยมีกรรมการตอบแบบขุปาฐะ (ปากเปล่า) ถ้าถามตอบบาลีผิดเกิน ๓ คำ ให้ปรับเป็นตกทันที ด้วยความรู้ความสามารถที่แตกฉานในคัมภีร์ หลวงปู่สามารถสอบได้เปรียญธรรมถึง ๕ ประโยคในคราวเดียวเท่านั้น

หลังจากนั้นหลวงปู่ได้ใช้วิชาความรู้อย่าง คุ่มค่า โดยได้เป็นครูสอนมูลกัจจายน์อยู่ที่วัดหงส์รัตนาราม(ฝั่งธนบุรี) เป็นเวลานานหลายปี มีลูกศิษย์มากมาย นอกจากนั้น

ในช่วงหนึ่งหลวงปู่มาพักกับสมเด็จพระสังฆราชแพ ที่ วัดสุทัศน์ และได้ศึกษาริชาบบางอย่างกับสมเด็จพระสังฆราชแพอีกด้วย

จากนั้นหลวงปู่ก็เก็บ บริหารเดินธุดงค์ติดตามพระอาจารย์ทองดี ที่มาจาก อ.บึงกาฬ จ.หนองคาย ธุดงค์ไปทางภาคเหนือเข้าเขตพม่าเป็นเวลา ๑ ปี และได้เดินเท้าเปล่าลงภาคใต้ไปพำนักกับพระอาจารย์ติม วัดช้างให้ เพื่อปฏิบัติกรรมฐานและแลกเปลี่ยนวิชาอาถรรพณ์เวทมนต์กับพระอาจารย์มอยู่ ประมาณปีกว่าๆ ก่อนธุดงค์เข้าเขตประเทศ มาเลเซีย เพื่อจะเรียนวิชากับพ่อท่านครน วัดบางพระ ใช้เวลา ธุดงค์อยู่ถึง ๗ วัน แต่ไม่พบจึงตัดสินใจกลับวัดช้างให้ ต่อจากนั้นก็เรียนวิชาจากพ่อท่านคล้ายวาจาสิทธิ์ วัดสวนขัน จ.นครศรีธรรมราช โดยได้ของทีระลึกจากพ่อท่านคล้ายคือ ซานหมากเม็ดใหญ่เป็นทีระลึก จากนั้นก็เดินธุดงค์เรื่อยมาจาก กัลป์สุเขตีสถานอีกครั้งและได้พบกับหลวงปู่สี ฉันทสิริ ในป่า แถบ จังหวัดหนองคาย และได้วิชาลมพลังจากหลวงปู่สี ซึ่งได้ รับสืบทอดมาจากสมเด็จพระพุฒาจารย์โต วัดระฆังโฆสิตาราม

ช่วงที่ท่าน ธุดงค์แถบอุบลราชธานีได้พบกับหลวง

ปู่มัน และขอเรียนข้อวัตรปฏิบัติในพระกรรมฐาน แต่ไม่ได้รับความอดุรงค์ เพราะท่านอยู่ภิกษุทายาน หลวงปู่เคยเล่า ประวัติในช่วงดุรงค์ให้กับพระภิกษุที่เป็นหลานของท่านว่า เคยได้เป็นศิษย์หลวงปู่มันอยู่พักหนึ่ง ในช่วงที่หลวงปู่ต้องการ เจริญสมณธรรม เป็นธรรมอันล้ำลึกยากยิ่งที่ผู้ที่ยังเข้าไปไม่ถึงจะล่วงรู้ถึงอารมณ์ของ วิปัสสนานี้ได้ หลวงปู่หมุนได้ช่วยปรนนิบัติรับใช้พระอาจารย์มันอยู่ระยะหนึ่งแล้วก็แสวงหา ความวิเวก เพื่อประพฤติปฏิบัติต่อไป จนกระทั่งหลวงปู่แตกฉานเชี่ยวชาญ ครั้งนั้นหลวงปู่มันได้ศึกษาธรรมจนสหธรรมิกที่เป็นศิษย์ของหลวงปู่มัน รู้จักสนิทสนมกับหลวงปู่ทุกองค์ เช่น หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ เป็นต้น ในตอนที่หลวงปู่หมุนไปกราบนมัสการ หลวงปู่มัน ท่ามกลางศิษย์สาย กองทัพนคร ในขณะสนทนาธรรมหลวงปู่มันได้ปรารภกับ หลวงปู่หมุนว่า “ท่านหมุน ท่านเก่งพอตัวอยู่แล้ว หากไม่เจอกันหรือมีข้อสงสัยเกี่ยวกับปริยัติ ปฏิบัติ และปฏิเวธ ให้ สอบถามท่านแหวนได้ เพราะเขาเก่งมาก” หลวงปู่มันได้มอบของทีระลึกให้หลวงปู่หมุน ๒ อย่าง คือ แผ่นจารอักขระเบสตามีว่านเป็นลูกอมกลมๆ เขียนเป็นภาษาขอมว่า เย ธมมา เหตุปภวา

ขลุ่ย เป็นต้น และธนบัตรรัชกาลที่ ๙ พร้อมลายเซ็น หลวงปู่่มั่น ภายหลังหลวงปู่ได้มอบให้โยมแม่ท่านไป ต่อมาหลวงปู่มีความกังวลใจในแกมมัญฐานในเรื่องของ จตุธาตุมัญฐาน ซึ่งเป็นเรื่องของการปฏิบัติในธาตุทั้ง ๔ เป็นมูลฐานของอิทธิปาฏิหาริย์ต่างๆ จึงได้เดินทางไปกราบขอความรู้เพิ่มเติมจาก หลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ ก็ได้รับความกระจ่าง จากนั้นก็จุดธูปขอไป ท่านยังได้รำเรียนวิชาจาก พระอาจารย์สิงห์ วัดป่าสาลวัน หลวงพ่อจาด วัดบางกระเบา

ต่อมาไม่นานก็ ได้รำเรียนวิชามีตมอมหาปราบจาก หลวงพ่อข้า วัดเขาแก้ว และหลวงพ่อเงิน วัดมะปรางค์หลวง ซึ่งวิชานี้หลวงพ่อเดิม พุทฺธโสโร วัดหนองโพ จ.นครสวรรค์ก็เรียนจากหลวงพ่อข้าและหลวงพ่อเงิน เช่นกัน นอกจากนี้ในช่วงที่หลวงปู่จุดธูปสู่ภาตสวรรค์ออกแถบจันทบุรี ท่านได้พำนักอยู่กับ หลวงพ่อสอน วัดเสิงสาง กระทั่งหลวงพ่อสอนไว้ไว้ให้วิชาอาคมและครอบครูให้กับหลวงปู่

หลวงปู่หมื่น นับเป็นหนึ่งในทายาทผู้สืบสายเวทวิทยาพุทธาคมในสายสมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

อาณาจักรลาวที่ยิ่งดำรงชนม์อยู่ในปัจจุบัน โดยสมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ทรงดำรงตำแหน่งที่เสด็จเยือนในคุณธรรมและอภิคุณญอภินิหารอาทิ สามารถเดินบนน้ำได้ ย่นระยะทางได้ แปลงร่างได้ เห็นทะลุภูเขาได้ กล่าวกันว่าภิกษุสงฆ์ยุคก่อนโน้นต่างตั้งต้นสืบเสาะหาสมเด็จพระรัตนวงศาธิราช หลวงปู่หมื่นเองก็ตั้งต้นจุดธูปผ่านอุบลราชธานีเข้าประเทศลาวเพื่อสืบเสาะสมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ในชว่งนั้นหลวงปู่ได้ใช้เวลาค้นคว้าศึกษาพระไตรปิฎกในเรื่องพระวินัยปิฎก และพระอภิธรรม ซึ่งเป็นพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงการเจริญกรรมฐานล้วนๆ ประมาณ ๒ เดือนกว่า แล้วก็ออกจุดธูปสู่ประเทศไทยเข้ากรุงเทพฯ มาพำนักที่วัดหงส์รัตนาราม

ต่อมาจุดธูปไปทางอีสานเข้าสู่ประเทศลาวอีก หลายครั้ง จนกระทั่งท่านมีอายุ ๓๐ ปีแล้ว คราวนั้นหลวงปู่ได้พบกับภรรยาชื่ออาจารย์ฉันทน์ ซึ่งมีศักดิ์เป็นหลานของสมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

ศิษย์หลวงปู่ดำ เหลนของสมเด็จพระสังฆราชเจ้าคณะสงฆ์ภาค ๓ ที่สืบสาย
เวทวิทยาคมในสายสมเด็จพระสังฆราชเจ้าคณะสงฆ์ภาค ๓

ในการฝากตัวเป็นศิษย์ของ หลวงปู่ดำนั้น มีกฎเกณฑ์
รายละเอียดมากทั้งยังต้องทดสอบภูมิปัญญา และอำนาจของ
กระแสจิตที่ต้องเข้มแข็งพอที่จะเรียนวิชาของท่านได้ ในรุ่นที่
หลวงปู่ฝากตัวเป็นศิษย์นั้นมีมากกว่า ๕๐ รูป แต่หลวงปู่ดำ
ท่านทดสอบวิชา แล้วคัดออกจนเหลือแค่ ๓ รูป มีหลวงปู่หมื่น
หลวงพ่อสงฆ์ (วัดม่วง ลพบุรี) และหลวงปู่มุข (วัดปราสาท-
เยอเหนือ ศรีสะเกษ)

สำหรับพิธี ครอบครูของหลวงปู่ดำนั้นมีของยกครูที่
หลวงปู่จำได้อย่างแม่นยำคือ ๑.ผ้าไตรจีวร ๒.บาตร ๓.ทองคำ
หนัก ๑๐ บาท (สำหรับทองคำ จะคืนให้เมื่อเรียนจบ) และมี
ข้อห้ามประการสำคัญอีกคือ ห้ามสีกตลอดชีวิต ถ้าสีกไป
ชีวิตก็จะหาไม่ ในการครอบวิชานี้ถือว่าเป็นสุดยอดเดดตีวิชา
วิทยาคม ในสายของสมเด็จพระสังฆราชเจ้าคณะสงฆ์ภาค ๓ ซึ่งกว่า
จะเรียนจบต้องใช้ความวิริยะอุตสาหะบำเพ็ญเพียรอย่างมาก
ได้จำวัดพักผ่อนวันละ ๔ ชั่วโมงเท่านั้น อาหารต้องฉันนม

เดียว และขั้นตอนสุดท้ายที่จะสำเร็จวิชานี้จะมีการทดสอบ
อย่างพิสดาร อย่างไรก็ตาม เป็นที่เชื่อกันว่าหลวงปู่หมื่น
ท่านสำเร็จวิชาสำเร็จธาตุ ๔ มาจากสายสมเด็จพระสังฆราชเจ้าคณะ
สงฆ์ภาค ๓ ซึ่งท่านได้กลับเกิดปฏิสนธิคนธรรมดาจะเรียนได้สำเร็จ
ผู้ที่จะเข้าถึงได้ต้องเป็นผู้ที่มีบารมีมาแล้วนับชาติไม่ถ้วน
เพราะการครอบครูธาตุ ๔ ได้นั้นผู้ที่จะสามารถทำการนี้ได้ต้อง
สำเร็จจุดตามเป็นมาตรฐานในการทำ และยิ่งต้องมีความ-
เชี่ยวชาญในเรื่องของกสิณธาตุทั้ง ๔ ได้แก่ ดิน น้ำ ลม และ
ไฟอีกด้วย

หลังจากนั้น หลวงปู่ก็กลับมาจำพรรษา ที่วัดบ้านจาน
จนได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาส และพระอุปัชฌาย์ รับผิดชอบที่ดี
เป็นพระครูชั้นประทวนที่ "พระครูหมื่น สิริสิโล" หลวงปู่ได้
ปฏิบัติศาสนกิจตามที่ได้รับมอบหมายเป็นเวลากว่า ๒๐ ปี จึง
ลาออกจากทุกตำแหน่ง ต้องการใช้ชีวิตที่เหลือบำเพ็ญสมณ
ธรรมปฏิบัติพระวิปัสสนาธุระอย่างเดียว

จนกระทั่งเช้า วันที่ ๑๑ มี.ค.๒๕๔๖ หลวงปู่ได้ละ
สังขารอย่างสงบ ชาวหลวงปู่มรณะภาพถูกบอกต่อกัน

ไม่ถึงชั่วโมงผู้คนจากทั่วสารทิศต่างพากันมากราบสรีระของท่านเป็นครั้งสุดท้าย รวมถึงอายุขอมตะสงฆ์ทรงอภิญา ๕ แผ่นดินได้ ๑๐๙ ปี ๘๖ พรรษา สำหรับสรีระหลวงปู่หมื่นนั้น บรรจุอยู่ในโลงแก้ว และนำไปประดิษฐานไว้เหนมาเจดีย์ ลิตส์โล่ แห่งวัดบ้านจาน ต.จาน อ.กันทรารมย์ จ. ศรีสะเกษ ตามคำสั่งของหลวงปู่หมื่น ที่ท่านสั่งไว้คือ ถ้าท่านละสังขาร ห้ามเผาสรีระท่านเด็ดขาด ให้นำร่างท่านบรรจุโลงแก้ว และนำขึ้นประดิษฐานไว้เหนเจดีย์

(ทางคณะผู้จัดทำนำบทคัดลอกประวัติหลวงปู่หมื่น ลิตส์โล่ มาเผยแพร่ เพื่อแสดงความกตเวทิตาคุณ และความเคารพบูชา โดยมีได้มีจุดประสงค์อื่น ๆ หากบทคัดลอกนี้มีความผิดพลาดใดๆที่เกิดขึ้นโดยมิได้ตั้งใจ ทางคณะผู้จัดทำขออภัยมาต่อหลวงปู่หมื่น ลิตส์โล่ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ณ ที่นี้ด้วย)

วิธีการสร้างบุญ

ศาสนาพุทธมีความเชื่อที่ว่า เมื่อใดที่ชีวิตของเราใกล้จะตาย เมื่อนั้นจิตของเราจะคิดแต่สิ่งที่ดีงามในอดีต ทั้งสิ่งที่ดีและสิ่งที่ไม่ดี หากในขณะที่กำลังจะตายคิดแต่สิ่งที่ดี คิดถึงแต่บุญที่เคยทำมา เมื่อนั้นก็จะไปเกิดในภพภูมิที่ดีๆ เช่น ๙ เป็นเทวดาได้ไปสวดยสุขบนสวรรค์ แต่หากขณะที่กำลังจะตายคิดแต่สิ่งที่ไม่ดีที่เคยได้ทำมาเช่นเคยฆ่าสัตว์ เคยทุบตี พ่อ-แม่ เคยผิดลูกผิดเมียกับผู้อื่นไว้ ก็จะทำให้เกรงกลัวต่อกรรมที่ได้เคยทำนั้นไว้ เมื่อจิตที่กำลังจะลาจากร่างนั้นได้ออกไป ก็จะไปเกิดในภพภูมิที่ต่ำกว่า เช่นเกิดเป็นเปรต อสุรกาย หรือสัตว์เดรัจฉาน เป็นต้น

แต่หากว่าเมื่อใดที่เรากำลังจะตาย แต่ไม่มีซึ่งความคิดใดๆ เพราะถูกผีจะมาโดยการทำวิปัสณากรรมฐานหรือมีแต่ความว่าง ว่างจากกิเลส ตัณหาต่างๆ เมื่อนั้นเราจะเข้าสู่นิพพานหรือสภาพที่ดับกิเลสและกองทุกข์แล้ว ภาวะที่เป็นสุขสูงสุด เพราะไร้ทุกข์ เป็นอิสรภาพสมบูรณ์

เพราะฉะนั้น เราไม่สามารถรู้ได้เลยว่า เราจะตายวันไหน ตายอย่างไร ตายเพราะอะไร แต่หากเราหมั่นทำบุญ

และรักษาศีลทั้งทางกาย วาจา และใจแล้ว และไม่ไป
เบียดเบียนผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ เช่นกัน หมั่นเจริญสติ
กำหนดวิริยภาບของร่างกายอยู่เรื่อยๆ เพื่อไม่ให้ปล่อยใจไป
ให้กับกิเลสตัณหา

หลายคนมักคิดว่าการทำบุญ คือการไปไหว้พระ ใส่
บาตร ทำบุญ ทำสังฆทาน หรือปล่อยนกปล่อยปลา ซึ่งสิ่ง
เหล่านี้ถือว่าเป็นการทำบุญอย่างหนึ่งเหมือนกัน การสร้าง
บุญนั้นเมื่ออยู่หลายรูปแบบมากมาย แต่ขออธิบายอย่าง ย่อๆ
ง่ายๆเอาไว้ท้องให้ชื่นใจว่าทำตามนี้ได้บุญแน่นอน ดังต่อไปนี้

“ทาน” หรือการให้ทานที่พวกเรามากทำกันตลอด เช่นการใส่
บาตรพระ ถวายสังฆทาน แจกทานที่ท้องสนามหลวงฯ สิ่ง
เหล่านี้ ที่ทำกันเรียกว่าการให้ทาน ซึ่งเป็นบุญชนิดแรกๆ ที่
พวกเราคิดทำกัน อาจจะทำได้สะดวกบ้าง ไม่สะดวกบ้าง
เพราะต้องออกไปซื้อของ ไปถวายพระท่านที่วัดจึงอาจ
ทำให้บางคนไม่ค่อยได้ทำบุญในลักษณะนี้ ขอเสริมอีกนิด
ว่าการทำทาน ถ้าจะทำให้ดีควรทำที่วัดมากกว่าที่อื่น
เพราะการทำทานที่วัด ก็เหมือนกับ การสืบสานพระพุทธ-

ศาสนาให้คงอยู่ต่อไป

“ศีล” หลายคนในที่นี้ อาจรู้จักว่าการรักษาศีล คือไม่ฆ่า
สัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ผิดลูกผิดเมียคนอื่น ไม่พูดปด ไม่กิน
เหล้า ซึ่งหลายคนอาจจะคิดเช่นนี้จริงๆ การรักษาศีลที่ถูกต้อง
จริงๆ คือการที่รักษาศีลแต่ รวมเอาการรักษาด้วยกาย วาจา
และใจเข้าไปด้วยซึ่งมันละเอียดอ่อนมาก ค่อยๆ เปลี่ยน ค่อยๆ
ทำไปเรื่อยๆไม่เร่ง แต่ไม่ขี้เกียจ ไม่หวังผลจากการรักษาศีล
ว่ารักษาแล้วต้องได้ดั่งนั้น อย่างนี้ ซึ่งอย่างนั้นมันไม่ใช่
การรักษาศีลให้ครบทั้ง ๕ ข้อ เพียงเท่านั้นก็ได้บุญ การรักษาศีล
ที่ดีนี้ได้บุญง่ายคือจะทำอะไรอยู่ ก็ทำได้ อยู่ที่ไหนก็ทำได้ ไม่
ว่าคุณจะมีร่างกายเป็นอย่างไรก็ตาม ขอแต่จิตใจคุณปกติก็พอ

“ภาวนา” หรือการสวดมนต์ภาวนานั้นเอง หลายคนมัก
สงสัยกันว่า สวดไปทำไม ภาษาอะไร แปลไปทำไมออก ฟังก็ยาก
ท่องก็ยาก จริงๆในการสวดมนต์นั้นมีอุปบายธรรมที่หลายคน
อาจไม่รู้ ปกติเรามักจะคุยเรื่องของคนที่ ๓ กับคนผู้ร่วมคุย
คนที่ ๒ เสมอ (ดิฉันนึกทานนั้นเอง)ซึ่งสิ่งที่ทำนั้นจริงๆแล้ว เรา

ก็ไม่เคยมาสงสัย แต่การทำดีนั้นทำให้เราถึงสงสัยกันจึงก็ไม่
รู้ทั้งๆที่การสวดมนต์ภาวนา คือการทำดีจิตใจ ไม่ไปคิดถึง
เรื่องอื่น ฟ้าแต่จุดจ่อถึงบทสวดก่อนต่อไป ซึ่งจะทำให้เรา
ไม่มีความคิดที่เป็นกิเลสตัณหาอยู่ การที่ไม่คิด จิตว่างจาก
อบาย และกิเลสตัณหาเพียงเท่านั้นก็สามารถสร้างบุญให้กับเรา
แล้ว อีกทั้งบทสวดต่างๆ พระท่านก็นำมาจากภาษาบาลี ซึ่ง
เป็นสิ่งที่ดีอยู่แล้วทั้งนั้น

“สมาธิ” หรือการทำสมาธิ หรือการทำวิปัสสนากรรมฐาน
เอาความว่างมาเป็นอารมณ์ มีอารมณ์จดจ่ออยู่กับอิริยาบถ
ของร่างกาย หรือลมหายใจ หรืออาการของยุบต่าง ๆ ตามแต่
กำหนดเป็นวิธีการสร้างบุญที่ได้บุญสูง อย่างที่ท่านแม่ชีทศพร
มักพูดว่า “สวดมนต์เป็นยาทา วิปัสสนาเป็นยากิน” นั่นเอง

หลากหลายวิธีการสร้างบุญมีอยู่มากมาย อยู่ที่เราจะ
เลือกทำหรือสะดวกทำอย่างไรไม่ต่างกัน แต่การทำบุญที่ดี
ต้องไม่กระทบกับอาชีพการงาน ความเป็นอยู่ของเราเช่นกัน
อะไรที่สบายใจก็ทำ ทำแล้วไม่เดือดร้อนใครก็ทำ ขอเพียง
เรายังสู้ไหว อย่าคิดว่าพรุ่งนี้เราค่อยทำ เพราะพรุ่งนี้อาจไม่มี

เราก็ได้ จึงอยากให้อาฆาหน้าใจตัวเองเพื่อที่จะทำได้ให้อย่าง
ไปมองดูคนอื่น เพราะการเปรียบเทียบกับมันจะทำให้เป็นทุกข์
ไม่ว่าสิ่งที่เราไปเปรียบเทียบกับนั้น ของเราจะดีกว่าหรือไม่ดี ก็
เป็นทุกข์ทั้งนั้น จงหมั่นมองดูตัวเองในสิ่งที่ทำมา ว่าวันนี้
เราทำดีแล้วหรือยัง ทำอะไรที่ผิดไปบ้าง อย่างน้อยก็คิดว่า
พรุ่งนี้ฉันจะทำดีให้มากขึ้น จะทำผิดให้น้อยลงก็พอ

สวดมนต์เพียงไม่กี่นาที

เราบำเพ็ญบารมีครบทั้ง ๑๐ ทศ

ขณะที่เราสวดมนต์เราสละเวลาทำความดี นอบน้อมถึงพระรัตนตรัยใจมีภัยทานไม่ถือโกรธนับเป็นทานทางใจ
ถือเป็น **ทานบารมี**

ขณะที่เราสวดมนต์ เราปราศจากความเบียดเบียนทั้งตนเองและสรรพสัตว์ไม่โต้ทำสิ่งที่ไม่ดีหรือทำบาปกับใคร
ถือเป็น **ศีลบารมี**

ขณะที่เราสวดมนต์ จิตปราศจากกำหนดราคาะ วามหาะห่วงกังวลในทรัพย์สินและญาติตั้งอยู่ในพรหมจรรย์ ถือเป็น
แหกขัมมะบารมี

ขณะที่เราสวดมนต์ เราทำความดีเห็นให้ตรงจึงเกิดสติและมีสมาธิ มีธรรมเกิดขึ้นคือปัญญาเห็นมรรคผล
ถือเป็น **ปัญญาบารมี**

ขณะที่เราสวดมนต์ เรามีมานะมากับนด้วยกาย วาจา และใจ นอบน้อมต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์และคุณพระรัตนตรัยถือเป็น
วิริยะบารมี

ขณะที่เราสวดมนต์ เรามีขันติ อดกลั้น เรามีความอดทนสวดสวดสวดสวดสวดไม่เอาใจไม่เอาใจเสียกลางคัน
ถือเป็น **ขันติบารมี**

ขณะที่เราสวดมนต์ เราเปล่งเสียงบทธสวดสวดสวดสวดมนต์รักษาพุทธวจนะตามความเป็นจริงด้วยจิตที่ตรง ถือเป็น
สัจจะบารมี

เมื่อสวดมนต์เสร็จ กรวดน้ำ ตั้งความปรารถนาโดยชอบตั้งจิตอธิษฐานปรารถนาสุขมีคติถึงพระนิพพาน ถือเป็น
อธิษฐานบารมี

เมื่อสวดมนต์เสร็จ กรวดน้ำ หรือ แผ่เมตตา อุทิศส่วนบุญส่วนกุศล การมอบความปรารถนาดีไปยังสรรพสัตว์ ถือเป็น
เมตตาบารมี

เมื่อสวดมนต์เราวางเฉยต่ออตุตุ เย็น ร้อน ทุกข์ทางสังขารนาๆ ทั้งวางเฉยต่ออกุศล ทำจิตให้ตรงโดยธรรมถือเป็น
อุเบกขาบารมี

อานิสงค์ของการไหว้พระสวดมนต์

1. การสวดมนต์ทุกวันเป็นมงคลต่อตัวเองและครอบครัว
2. เป็นการบำเพ็ญภาวนาอย่างหนึ่ง(ภาวนามัย)
3. ทำให้จิตสงบเกิดกุศลได้ง่าย
4. ทำให้ใจสงบสุข
5. เหมาะสำหรับการเตรียมตัวก่อนปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน
6. เป็นบุญที่ได้กล่าวคำศักดิ์สิทธิ์ที่พระพุทธเจ้าบัญญัติไว้
๗. สวดมนต์เพื่อถวายเป็นพุทธบูชา
๘. เพื่อป้องกันภัยวิบัติ
๙. เพื่อความสำราญในสมบัติทั้งปวง
๑๐. เพื่อให้ความทุกข์ต่างๆหมดไป
๑๑. เป็นการขจัดภัยต่างๆ
๑๒. เพื่อบรรเทาความเจ็บป่วยต่างๆ

การสวดมนต์ การสวดให้สิ่งหวัหวัระวรรครอนที่พอดี ไม่เร็วหรือไม่ช้าเกินไป เสียดังพอประมาณ จะทำให้เกิดความสบายใจ และถ้าเราเข้าใจความหมายเนื้อเรื่องของบทสวดแล้วนำไปปฏิบัติจะทำให้ เราได้ประโยชน์จากการสวดมนต์เป็นที่สมบูรณ์

วิธีการสวดมนต์

๑. สวดบทบูชาพระรัตนตรัย, บทกราบพระรัตนตรัย, อาราธนาศีล กล่าวคำนมัสการพระพุทธเจ้า, ไตรสรณคัมภีร์, กล่าวสมาธานศีล และ กล่าวคำขอขมาพระรัตนตรัย
๒. สวดบทพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ พุทธชัยมงคลคาถา มหาการุณีโก และสวดเฉพาะพุทธคุณเกินอายุ ๑ จบ แล้วตามด้วยบทสวดใดก็ได้ ตามประสงค์ เช่นยอดพระกัณฐ์ ไตรปิฎก พระคาถาชินบัญชร คาถาบูชาดวงชะตาฯ (บางท่านหลังจากอาราธนาศีลเสร็จจะมีการสวดชุมนุมเทวดา เพื่อให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์มาร่วมฟังการสวดมนต์ ร่วมอนุโมทนาบุญกับเรา สุดท้ายก็ต้องมีบทสวดเทวดากลับด้วย แล้วแต่ความต้องการของเราครับ)
๓. หลังจากสวดมนต์เสร็จแล้วให้นั่งสมาธิ
๔. ถ้าไม่นั่งสมาธิ ให้สวดบทแผ่เมตตาให้ตนเองก่อน แล้วต่อด้วยบทแผ่เมตตาให้ผู้อื่น เลือกสวดบทแผ่เมตตาบทใดก็ได้ได้ตามแต่ประสงค์

การบูชาพระ

ก่อนบูชาพระควรอานำชำระร่างกายให้สะอาดและ
นุ่งห่มให้เรียบร้อย เข้าหนึ่งด้วยความสำรวมกายใจ ตั้งจิตให้
แน่วแน่แห่งตรงยัง พระพุทธรูป ระลึกถึงพระรัตนตรัย แล้ว
ค่อยกราบ ๓ หน

กราบครั้งที่หนึ่ง ให้นึกเห็นภาพในใจว่าตนเองกำลัง
กราบพระบาทของพระพุทธเจ้า หรือพระพุทธรูป

กราบครั้งที่สอง ให้นึกเห็นภาพในใจว่ามีดอกไม้กลิ่น
มาจากพระโอษฐ์ของพระพุทธเจ้าหรือพระพุทธรูป

กราบครั้งที่สาม ให้นึกเห็นภาพในใจว่ากำลังกราบ
พระอริยสงฆ์ที่เราเคารพ (เช่น หลวงปู่ทวด สมเด็จโต
หลวงพ่อบาน หลวงพ่อฤๅษีลิงดำ หรือหลวงปู่หมื่น ลูตลีโล
เป็นต้น)

สงบจิตระลึกถึงคุณบิดามารดา ซึ่งเป็นพระอรหันต์
ของบุตร จากนั้นจึงจุดธูปเทียนบูชา ให้จุดเทียนเล่มด้านขวา
ของพระพุทธรูปก่อน แล้วจุดเล่มด้านซ้าย ต่อไปจุดธูป ๓ ดอก
เมื่อจุดเทียนธูปที่เครื่องสักการะบูชาเสร็จแล้ว เอาจิต(นึกเห็น)

พระพุทธองค์มาเป็นประธาน ฟังนั่งคุกเข่าประนมมือตั้งใจ
บูชาพระรัตนตรัยนมัสการพระรัตนตรัย ระลึกถึงพระพุทธรูปคุณ
ธรรมคุณ สัจคุณ ดังนี้

บูชาพระรัตนตรัย

อิมิภา ตักกาเรนะ พุทฺธัง อะภิปุชฺชยามิ
อิมิภา ตักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปุชฺชยามิ
อิมิภา ตักกาเรนะ สังฆัง อะภิปุชฺชยามิ

นมัสการพระรัตนตรัย-บิดามารดา-ครูอาจารย์

อระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ ภะคะวา พุทฺธังภะคะวันตัง
อะภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นมัสสามิ (กราบ)
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆังนะมามิ (กราบ)

มาตาปิตุคฺคังอะหังวันทามิ (กราบ)

ครุคฺคูปัชชาญฺจิริยะนังอะหังวันทามิ (กราบ)

คำอาราธนาที่ ๕

มะยัง กันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ
ติสระณะณะสะหะ ปัญจะ สีตานิยาจามะ
พุทฺธัมปิ มะยังกันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ
ติสระณะณะสะหะ ปัญจะ สีตานิยาจามะ
ตะติยัมปิ มะยังกันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ
ติสระณะณะสะหะ ปัญจะ สีตานิยาจามะ

คำนมัสการพระพุทฺธเจ้า

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อระหะโตะ สัมมาสัมพุทฺธัสสะ
(๓ จบ)

ไตรสรณคมณ์

พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ
พุทฺธัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

พุทฺธัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ
พุทฺธัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง สาระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

ที่ ๕

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๒. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๓. กาเมสุมิจจาจาธา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๔. มุสสาวทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๕. สุราเมรัยยะมัทฺตชฺชาปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

คำขอขมาพระรัตนตรัย

สัพพัง อะปะราธัง ชะมะณะ เม กันเต อุกาสะ ทวารัต
เยนะ กะตัง
สัพพัง อะปะราธัง ชะมะณะ เม กันเต อุกาสะ จะมามี กันเตฯ

หากข้าพระพุทธเจ้า ได้เคยประมาทพลาดล่วงเกิน ต่อ พระรัตนตรัยอันมีพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระธรรมและพระอริยสงฆ์ทั้งหลาย ในชาติก่อนก็ดี ชาตินี้ก็ดี ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดีด้วยใจก็ดี ด้วยเจตนาก็ดี ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของตนตั้งแต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระธรรม พระอริยสงฆ์ทั้งหลาย และผู้มีพระคุณทุกท่าน ได้โปรดดงเงินโทษหยุดโทษ ให้แก่ข้าพระพุทธเจ้าตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป ตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพานด้วยเทอญ

พุทธคุณ

อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทธโร วิชาจะระณะ สัมปັນโน สุคะโต โลกะวิทู อนุตตะโร ปุริสธัมมะสาระถิ สัตถา เทวมนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ

ธรรมคุณ

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ

ตั้งมคุณ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญจะ ปุริสะบุคคะถา เอตะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญจะลีเกระระณียะ อะนุตตะรัง ปุญญีกเขตตัง โลกัสถิติ

พุทธชัยมงคลคาถา (ถวายพรพระ)

พาหุง สะหังสะมะภินิมิตะสาวัณตัง ภิริเมชะลึง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง ทานาภิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต* ชะยะมังคะลานิ

มาราติเรกะมะภิยฺขณิตะสัพพะรัตติง โฆรัมปะนาฬะวะกะมักกะมะณัฏฐะยักขัง จันตุสัพพันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต* ชะยะมังคะลานิ

นาพาติริง คณะวรางค์ อะระตีมีตตะภูตัง ทาวคิฉิกกะ
มะสะนีวะ สุตถารุณันตัง เมตตัมพุเสถะ วิธินา ชิตตะวา มุนินโท
ตันเตชชะลา ภะวะตตุ เต* ชะยะมังคะลาณิ

อุกขิตตะชัคคะมะตติหัตตะสุตถารุณันตัง ชาวันติโย
ชะนะปะลังคฺคฺลิตมาถะวันตัง อิทธิภิกัสสังชะตมะมะโน ชิตตะวา

มุนินโท ตันเตชชะลา ภะวะตตุ เต* ชะยะมังคะลาณิ
กัตตวานะ กัณฐะมูทะรัง อิวะ คัพภินียา จิญญาเย
ทุณฺฐะวะจะณะัง ชะนะกะยาเมชฌเณ สันเตนะ โสมะวิธินา
ชิตตะวา มุนินโท ตันเตชชะลา ภะวะตตุ เต* ชะยะมังคะลาณิ

สัจจิง วิหายะ มะตติสัจจะกะวาทาตะเกตุจ วาทากิโรปริ
ตะมะมะนัง อะระตีอินธระภูตัง ปญญาปะทีปะชะลิตโต ชิตตะวา
มุนินโท ตันเตชชะลา ภะวะตตุ เต* ชะยะมังคะลาณิ

นันทโทปะนันทะภุชะคัง วิพฺฐัง มะหิทธิง ปุตเตนะ
เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยฺนโต อิทธิปะเทตตะวิธินา ชิตตะวา
มุนินโท ตันเตชชะลา ภะวะตตุ เต* ชะยะมังคะลาณิ

ทุดคาคาหะ ทิณฺฐิภุชะเคนะ สุตฺถัมภูชะหัตถัง พรัหมัง
วิสุทฺธิชุตฺติมิทธิพะกาภิธานัง ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตตะวา
มุนินโท ตันเตชชะลา ภะวะตตุ เต* ชะยะมังคะลาณิ เอตาปิ

พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะกาถาย วาจะโน ทินะทีเน สชะระเต
มะตันที ทิตวานะเนกะะวิธินา จุปฺพะวานิ โมกขัง สุตฺตัง
อะริคะเมยยะ นะโร สะปะัญญเ

* ถ้าสวดให้คนอื่นใช้คำว่า เตะ สวดให้ตัวเองใช้คำว่า เม (แต่ แปลว่าท่าน -
เม แปลว่าข้าพเจ้า)

มหากาธุณิโก

มหากาธุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง ปุเรตวา
ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ สัจจะวัช
ชะนะ โทตุ เต ชะยะมังคะลังฯ

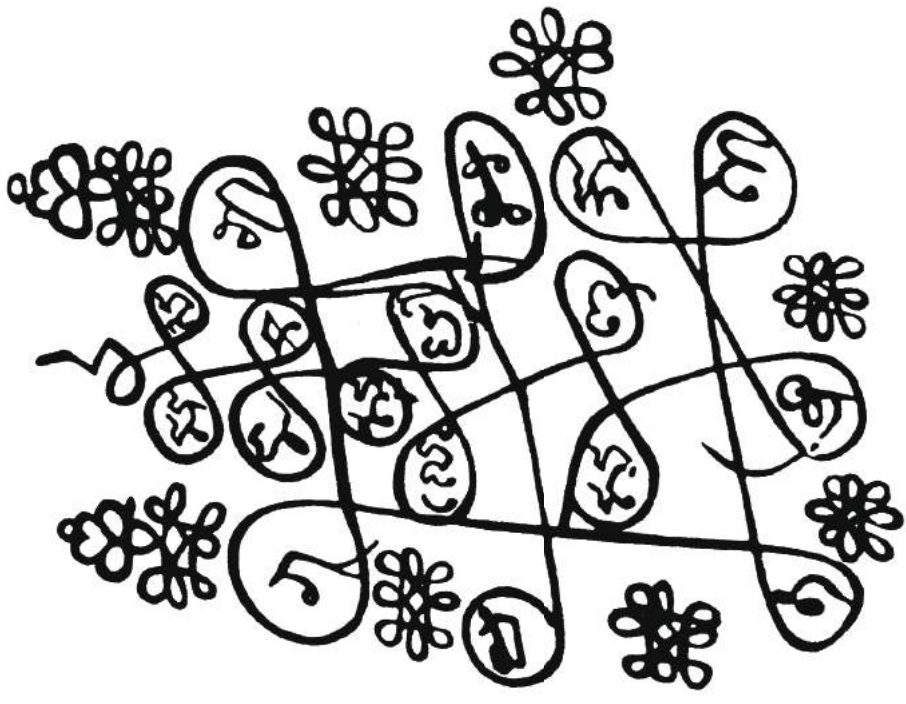
ชะยฺนโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัทธมะโน เอวัง
ตะวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชิตะปะตี
ลังเก สีเส ประฐะวิปกะชะเร อะภิสสเถ สัพพะ พุทธาณัง
อัคคัปปัตโต ปะโมทะตติฯ สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง
สุหุณฺฐิตัง สุชะโนธ สุมุหุตโต จะ สุยฺญัง พรัหมะ จาริสู
ปะทักขินัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขินัง ปะ
ทักขินัง มโนกัมมัง ปะณิธิ เต ปะทักขินา ปะทักขินา
กัตวานะ ละภันตฺตเถ ปะทักขินะฯ

ภาวะตุ ด้พะม่งคะด้ง รักข์นตุ ด้พะเพอะตะดา
 ด้พะพะทุธา นุภาเวนะ สะทา โสเถถิ ภาวะนตุ เต*
 ภาวะตุ ด้พะม่งคะด้ง รักข์นตุ ด้พะเพอะตะดา
 ด้พะระธัมมา นุภาเวนะ สะทา โสเถถิ ภาวะนตุ เต*
 ภาวะตุ ด้พะม่งคะด้ง รักข์นตุ ด้พะเพอะตะดา
 ด้พะตั้งฆา นุภาเวนะ สะทา โสเถถิ ภาวะนตุ เต*

* ถ้าสวดให้คนอื่นใช้คำว่า เต สวดให้ตัวเองใช้คำว่า เม (เต แปลว่าท่าน
 - เม แปลว่าข้าพเจ้า)

กราบ ๓ ครั้ง เสร็จแล้วสวดเฉพาะพุทธรุคณ ดังต่อไปนี้
 อิติปิโต ภาวะคะวา อระระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชาชา
 จาณะณะถัมป็นโน สุกะโต โถคะวิฑู อะนุตะโรปริสะทัม
 มะสะระถิ สัตถาเทวะ มะนุสสานัง พุทโธ ภาวะคะวาติ
 ให้สวดพุทธรุคณเกินอายุ ๑ จบ เช่น อายุ ๒๘ ปี ให้สวด ๒๘ จบ (ทำบ่อยๆ
 เห็นผลสิ่งดีๆจะเข้ามา)

มหาอัสน์แด่องยเอดพระกัณเฑาะไตรปิฎก

ยเอดพระกัณเฑาะไตรปิฎก
 (ต้นฉบับเดิม)

บทสวดมนต์ ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก ต้นฉบับเดิม

๑. อิติปิโส ภะคะวา อระระห่ง วะตะ โส ภะคะวา
อิติปิโส ภะคะวา สัมมาสัมพุทโธ วะตะ โส ภะคะวา
อิติปิโส ภะคะวา วิชชาจระระณะสัมปันโน วะตะ โส ภะคะวา
อิติปิโส ภะคะวา สุคะโต วะตะ โส ภะคะวา
อิติปิโส ภะคะวา โลกะวิฑู วะตะ โส ภะคะวา
๒. อระระห่งตั้ง สะระณัง คัจฉามิ อระระห่งตั้ง สิริสะถา นะมามิ
สัมมาสัมพุททัง สะระณัง คัจฉามิ สัมมาสัมพุททัง สิริสะถา
นะมามิ วิชชาจระระณะสัมปันนัง สะระณัง คัจฉามิ
วิชชาจระระณะสัมปันนัง สิริสะถา นะมามิ
สุคะตัง สะระณัง คัจฉามิ สุคะตัง สิริสะถา นะมามิ
โลกะวิฑัง สะระณัง คัจฉามิ โลกะวิฑัง สิริสะถา นะมามิ
๓. อิติปิโส ภะคะวา อระนุตตะโร วะตะ โส ภะคะวา
อิติปิโส ภะคะวา ปุริสะธัมมะสสาระถิ วะตะ โส ภะคะวา
อิติปิโส ภะคะวา สัตถา เทวะมะนุสสุตถานัง วะตะ โส ภะคะวา
อิติปิโส ภะคะวา พุทโธ วะตะ โส ภะคะวา
๔. อระนุตตะรัง สะระณัง คัจฉามิ อระนุตตะรัง สิริสะถา นะมามิ
ปุริสะธัมมะสสาระถิ สะระณัง คัจฉามิ

- ปุริสะธัมมะสสาระถิ สิริสะถา นะมามิ
สัตถา เทวะมะนุสสุตถานัง สะระณัง คัจฉามิ
สัตถา เทวะมะนุสสุตถานัง สิริสะถา นะมามิ
พุททัง สะระณัง คัจฉามิ พุททัง สิริสะถา นะมามิ
๕. อิติปิโส ภะคะวา รูปะจันโธ อะนิจจะถักจะณะปะระมี
จะ สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา
อิติปิโส ภะคะวา เวทะนาจันโธ อะนิจจะถักจะณะปะ
ระมี จะ สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา
อิติปิโส ภะคะวา สัตถุญาจันโธ อะนิจจะถักจะณะปะระมี จะ
สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา
อิติปิโส ภะคะวา สังฆาเรจันโธ อะนิจจะถักจะณะปะ
ระมี จะ สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา
อิติปิโส ภะคะวา วิญญาณะจันโธ อะนิจจะถักจะณะปะ
ระมี จะ สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา
  ๖. อิติปิโส ภะคะวา ปะฐะวีจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา
ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิโส ภะคะวา เตโฆจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา
ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

อิติปิโต ภะคะวา วาโยจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา
ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิโต ภะคะวา อาไปจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา
ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิโต ภะคะวา อากาสะจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา
ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
๗. อิติปิโต ภะคะวา ยามาธาตุ สัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิโต ภะคะวา ตุติตาธาตุ สัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิโต ภะคะวา นิมมานะระตติ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิโต ภะคะวา กามาวะจะระระ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
๘. อิติปิโต ภะคะวา รูปาวะจะระระ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิโต ภะคะวา ปะฐุมะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิโต ภะคะวา ทุติยะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิโต ภะคะวา ตะติยะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิโต ภะคะวา จะตตุตตะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิโต ภะคะวา ปัญจะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
๙. อิติปิโต ภะคะวา อากาสาณูจาเยตตะนะ เนะวะตัถุญญา
ตัถุญญาเยตตะนะ อะรูปาวะจะระระ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน

อิติปิโต ภะคะวา วิญญาณัญจาเยตตะนะ เนะวะตัถุญญา
ตัถุญญาเยตตะนะ อะรูปาวะจะระระ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิโต ภะคะวา อากิณฺญัญจาเยตตะนะ เนะวะตัถุญญา
ตัถุญญาเยตตะนะ อะรูปาวะจะระระ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโน
๑๐. อิติปิโต ภะคะวา โสตาปะภุมิคคะธาตุ สัมมาทิยานะ
สัมปันโน
อิติปิโต ภะคะวา สะกิททาคาปะภุมิคคะ ธาตุสัมมาทิยานะ
สัมปันโน
อิติปิโต ภะคะวา อะนาคาปะภุมิคคะ ธาตุสัมมาทิยานะ
สัมปันโน
อิติปิโต ภะคะวา อะระหัตตะปะภุมิคคะ ธาตุสัมมาทิยานะ
สัมปันโน
๑๑. อิติปิโต ภะคะวา โสตาอะระหัตตะปะภุมิคคะธาตุ
สัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิโต ภะคะวา สะกิททาอะระหัตตะปะภุมิคคะธาตุ
สัมมาทิยานะ สัมปันโน
อิติปิโต ภะคะวา อะนาคาอะระหัตตะปะภุมิคคะ สัมมา
ทิยานะ สัมปันโน

๑๒. กุสะลา อัมมา อิติปิโต ภะคะวา อะ อา ยาวะชัง พุทัง
สระณัง คัจฉามิ

ขมกฐิปัญจะอิตตะโร กุสะลา อัมมา
นะโม พุทธายะ นะโม อัมมายะ นะโม สังฆายะ
ปัญจะ พุทธา นะมามิหัง อา ปา มะ จุ ปะ ที มะ สัง อัง จุ
ตั้ง วิ ธา ปุ กะ ยะ ปะ อุ ปะ สะ ชะ สุ เห ปา สา ยะ
โต โส ตะ สะ อะ อะ อะ นิ เต ชะ สุ เน มะ ภู จะ นา วิ เว
อะ ตั้ง วิ สุ โต ปุ สะ ภู พะ อี สวา สุ สุ สวา อี
กุสะลา อัมมา จิตตวิวัตติ

๑๓. อิติปิโต ภะคะวา อระหัง อะ อา ยาวะชัง พุทัง
สระณัง คัจฉามิ สา โพรธิ ปัญจะ อิสะโร อัมมา

๑๔. กุสะลา อัมมา นันทะวิงโก อิติ สัมมาสัมพุทโธ
สุ คะ ลา โน ยาวะชัง พุทัง สระณัง คัจฉามิ
จาตุมะหาราชิกา อิตตะโร กุสะลา อัมมา อิติ
วิทธาจะระณะสัมปันโน

อุ อุ ยาวะ ชัง พุทัง สระณัง คัจฉามิ ตาวะติงสา อิตตะโร
กุสะลา อัมมา นันทะ ปัญจะ สุคะโต โถกะวิฑู
มะหาเอโธ ยาวะชัง พุทัง สระณัง คัจฉามิ

ยามา อิตตะโร กุสะลา อัมมา พรหมมัตถะ ปัญจะ
ัตตตะ ตัตตาปาระมี อะนุตตะโร ยะมะกะจะ

ยาวะชัง พุทัง สระณัง คัจฉามิ

๑๕. ตูติตา อิตตะโร กุสะลา อัมมา ปุ ยะ ปะ กะ ปริสะทัม
มะสาระถิ ยาวะชัง พุทัง สระณัง คัจฉามิ

๑๖. นิมมานะระติ อิตตะโร กุสะลา อัมมา เหตุโปวะ ตัตตา
เทวะมะนุสตันัง ตะธา ยาวะชัง พุทัง สระณัง คัจฉามิ

๑๗. ประระนิมิตตะ อิตตะโร กุสะลา อัมมา สังขาระขันโธ
ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ พุทธะปะพะ

ยาวะชัง พุทัง สระณัง คัจฉามิ

๑๘. พรหมมา อิตตะโร กุสะลา อัมมา นัจจิปัจจะยา วินะ
ปัญจะ ภะคะวะตา ยาวะนิพพานัง สระณัง คัจฉามิ

นะโม พุทัสสะ นะโม อัมมัสสะ นะโม สังฆัสสะ
พุทธิลา โถกะลา ภะระกะนา เอเตนะ ตัจเจนะ สุวัตติ โหนตุ

หุตุ หุตุ หุตุ สะวาหายะ ฯ

๑๙. นะโม พุทัสสะ นะโม อัมมัสสะ นะโม สังฆัสสะ
วัตติ วัตติ วัตติ มิตติ มิตติ จิตติ จิตติ จิตติ

วัตติ วัตติ มะยะสุ สุวัตติ โหนตุ หุตุ หุตุ สะวาหายะ

๒๐. อินทะสาวัง มะหาอินทะสาวัง พรหมะสาวัง

มะหาพรหมะสาวัง จักกะวัตติสาวัง มะหาจักกะวัตติสาวัง
เทวสาวัง มะหาเทวสาวัง อิติสาวัง มะหาอิติสาวัง มุนีสาวัง
มะหามุนีสาวัง ตัปปุริสาวัง มะหาตัปปุริสาวัง พุทธะสาวัง
ปัจเจกะพุทธะสาวัง อระหัตตะสาวัง ตััพพะลิตทริวิทธาธะ
รานังสาวัง ตััพพะโลกา อริยานังสาวัง เอเตนะ ตัจเจนะ
สุวัตถิ โทตุ

๒๑. สาวัง คุณัง วัชชะพะตัง เตชัง วิริยัง ลิตถิกัมมัง
นิพพานัง โมกขัง คุยกะกัง ถานัง ตีตัง ปัญญานิกขัง
ปญญยัง ภาคะยัง ตัปปัง สุขัง สิริรูปัง จะตุริสะตเตเสนัง
เอเตนะ ตัจเจนะ สุวัตถิ โทหนตุ

หุตุ หุตุ หุตุ สะวาหาเย

๒๒. นะโม พุทฺธัสสะ นะโม ฐัมมัสสะ นะโม ตังฆัสสะ ทุกขัง
อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ ตัญญาขันโธ
ตังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโม อิติปิโต ภะคะวา

๒๓. นะโม พุทฺธัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา

รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ ตัญญาขันโธ ตังขาระขันโธ
วิญญาณะขันโธ นะโม สวากขาโต ภะคะวะตา ฐัมโม

๒๔. นะโม ฐัมมัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา
รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ ตัญญาขันโธ ตังขาระขันโธ
วิญญาณะขันโธ นะโม สวากขาโต ภะคะวะตา ฐัมโม
๒๕. นะโม ฐัมมัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา
รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ ตัญญาขันโธ ตังขาระขันโธ
วิญญาณะขันโธ นะโม สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สวากะ
ตังโถม

๒๖. นะโม ตังฆัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา
รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ ตัญญาขันโธ ตังขาระขันโธ
วิญญาณะขันโธ นะโม สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สวากะตังโถม
วาหะปะริตตัง

๒๗. นะโม พุทธายะ มะอะอุ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา
ยาวะ ตัสสะ ทาโย นะโม อุอะมะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา
อุ อะมะ อาวินทา นะโม พุทธายะ
นะ อะ กะ ตี นิ สะ ระ นะ
อา ระ ปะ ฑู ธิง มะ อะ อุ
ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา

คาถาชินบัญชร โดยสมเด็จพระพุฒาจารย์

(โต พรหมรังสี)

พระคาถาชินบัญชรนี้ เป็นคาถาที่ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนัก ตกทอดมาจากลังกา เจ้าประคุณ สมเด็จฯ ค้นพบในคัมภีร์โบราณได้ดัดแปลง แก้ไขแต่งเติมให้ดีขึ้น เป็นเอกลักษณ์พิเศษ ได้อ่อนโยน กระทั่งความสมบูรณ์เปลวออกมาแล้วมีแต่ สิ่งสิริมงคล แก่ผู้สวดภาวนาทุกประการ

พระคาถานี้ เป็นการอัญเชิญพระพุทธานุภาพแห่งพระบรมศาสดา สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และพระพุทธเจ้าที่ได้เคย มาตรัสรู้ก่อนหน้านั้น จากนั้นเป็นการอัญเชิญพระอรหันต์ชินาสพ อันสำเร็จคุณธรรมวิเศษ แต่ละองค์ ไม่เหมือนกัน

นอกจากนี้ ยังอัญเชิญพระสูตรต่างๆ อันโบราณอาจารย์เจ้าถือว่าเป็น พระพุทธมนต์อันวิเศษ แต่ละสูตรมารวมกันสอดคล้องเป็นกำแพงแก้วคุ้มกัน ตั้งแต่ กระทบมอ จอมขวัญ ของผู้ภาวนา พระคาถา ลงมาจนล้อมรอบตัว จนกระทั่ง หาช่องไหวให้อันตราย สอดแทรกเข้ามามิได้

ผู้ใดสวดภาวนาพระคาถานี้เป็นประจำสม่ำเสมอจะทำให้เกิดความสิริมงคลแก่ตนเอง ศัตรูไม่กล้าลักร้าย มีเมตตาเมหานิยม ขจัดภัยตลอดจนคุณไสยต่างๆ

การเริ่มสวดภาวนา ให้หาวันที่ คือ วันพฤหัสบดี เป็นวันเริ่มต้น โดย น้อมนำดอกไม้ รูป เทียน ถวายบูชาคุณพระศรีรัตนตรัย และ ดวงวิญญานอันศักดิ์สิทธิ์ ของเจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้าที่วโรวราชได้ ก็ยิ่งดี ถ้าไปไม่ได้ ก็ระลึกถึงท่าน หันหน้าไปทิศทางวัดระฆังฯ ก็ใช้ได้ เมื่อบูชาพระรัตนตรัย และดวงวิญญาน ของเจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้าสิริเริ่มต้นสวด โดย อ่านตามบทให้ได้ ๑ จบ ก็เป็นอันเสร็จพิธีเริ่มต้น

ก่อนที่เจริญภาวนาให้ตั้งใจดีใจให้เป็นสมาธิ แล้วระลึกถึงเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) แล้วตั้งนะโม ๓ จบ

ส่วนบทนำข้างล่างนี้ ตามฉบับเดิมนั้นไม่มี ไม่ทราบว่ามีใครได้เพิ่มเติมเข้าไป บทนี้เป็นบทให้พรแก่ผู้อื่นของเจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้าโต ท่านใช้เวลาให้พรแก่พสกนิกรที่ไปหาท่าน ผู้ใดจะสวดด้วยหรือไม่ก็เป็นไรแล้วแต่ความศรัทธา

บุตตะกาโมละเภปุตัง ณะกะกาโมละเภระนัง
อติถิกายะญายะ เทวานังปิยะตัง สุตตะวา
อิติปิโสภะคะวา ยะมะราชาโน ท้าวเวสสุวรรณโณ
มรณัง สุขัง อระหังสุคะโต นะโมพุทธายะ

พระคาถาชินบัญชร

๑. ชะยาสะนากะตา พุทธา เขตตะวา มารัง สะวาหะนัง จะตุสัจจาสะกัங் ระสัง เย ปิวิงสุ ณะราสะภา.
๒. ตัณห์ กะราพะโย พุทธา อัญฐะวีสะติ นายะกา สัพเพปะติภูริโต มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา.
๓. สีเส ปะติภูริโต มัยหัง พุทโธ อัมโม ทะวิโลจะเน สังโฆปะติภูริโต มัยหัง อูเร สัพพะคุณากะโร.
๔. หะทะเย เม อนุรุทโธ สารีปุตโต จะ ทักขิณ โกลณัตถุโย ปิฏฐิกาทัมมัง โมคคัลลาโน จะวามะเก.
๕. ทักขิณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะราหุโล กัสสะโปจะ มะหามาโม อุกาสุง วามะโสตะเก.
๖. เกสะโต ปิฏฐิกาทัมมัง สุริโย วะ ปะกังกะโร นิตินโน สิริสัมปันโน โสภิตโต มุณี ปุงคะโว.
๗. กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี จิตตะวาทะโก โส มัยหังวะทะเน นิจจัง ปะติภูริโต คุณากะโร.
๘. ปุณโณ อังคุลิมาโตจะ อูปะสี นันทะสีวะสี เถรา ปัญจะอิเมชาทา ณะลาเต ติตะกา มะมะ.

๙. เสถัสีติ มะหาเถรา วิชิตา ชินะสภาวะกา เอเตตีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชินะระสา ชะถันตา ตีละเตชณะ อังคะมังเคตุ ตัณฐิตา.
๑๐. ระตะนัง ปุระโต อาติ ทักขิณ เมตตะสุตตะกัง ะชะคัตถัง ปัจฉะโต อาติ วาเม อังคุลิมาละกัง.
๑๑. อัมมะระโมระปะริตตัญจะ อากุณานัญยะ สุตตะกัง อากาถะ จะทะนัง อาติ เสธา ปากาละตัณฐิตา.
๑๒. ชินานาภาวะระสังยุตตะ ตัตตูปากาละกังกะตา วาตะปิตตาทัตถุชาทา พาทิรัชฌัตตูปัททะวา.
๑๓. อะเสถา วินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะเตชะธา วะสะโต เมสะกัจจะนะ สะทา สัมพุททะปัญญาชะเร.
๑๔. ชินะปัญญาชะระมัชฌิมที วิหะรันตัง มะฮี ตะเล สะทาปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปริตตะภา.
๑๕. อัจจะวะมันโต สุกคโต สุรักโข ชินานุภาเวนะ ชิตูปัตทะโว อัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะรายี สัทธัมมานุภาวะปาลีโต จะรามิชิณะปัญญาชะเรติ.

คาถามงกุฎพระพุทธรูปเจ้า

อิติปิโส วิเสเสอิ อิเสเส พุทธะนาเมอิ

อิเมนา พุทธะตังโสอิ อิโสติง พุทธะปิติอิ

ว่า ๓ จบ สำหรับอธิษฐานสงฆ์ของคาถานี้เป็นคาถาครอบจักรวาลเรานำไปใช้ในทางกุศลได้ทุก ๆ เรื่องโดยมีประวัติของการใช้คาถานี้มายาวนาน แม้พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า รัชกาลที่ ๕ ท่านก็ทรงตั้งคาถานี้เป็นประจำ มีที่ปรากฏเป็นปฏิหารย์ครั้งที่ถูกขู่ว่าต่างประเทศนำม้าเทศตัวใหญ่แต่เป็นม้าพยศมาทำให้ท่านทรง พระองค์ท่านได้ใช้พระคาถานี้ เสกขี้ม้าให้มันกินก่อน ม้าตัวนั้นก็กลับเชื่อฟังให้พระองค์ทรงม้าแต่โดยดี

เรื่องนี้ทำให้รัชกาลที่ ๖ ผู้ทรงสร้างพระบรมรูปทรงม้าถวายเสด็จพ่อของท่านได้ทรงแฝงนัยยะแห่งกฤษฎาภิหารนั้นเพื่อเทิดทูนพระคุณท่านเอาไว้

คาถาหลวงปู่ทวด

น้อมระลึกถึงหลวงปู่ทวด แล้วว่าคาถาดังนี้

นะโม โพธิสัตโต อาคันติมายะ อิติมะคะวา (๓ ครั้ง)

คาถามหาจักรพรรดิ

(หลวงปู่ดู๋ วัดสะแก)

(สวดตามกำลัง วัน เช่น วันอาทิตย์ สวด ๖ จบ / วันจันทร์ ๑๕ จบ / วันอังคาร ๘ จบ / วันพุธ ๑๗ จบ / วันพฤหัสบดี ๑๙ จบ / วันศุกร์ ๒๑ จบ / วันเสาร์ ๑๐ จบ)

นะโมพุทธาเยะ พระพุททะ ไตรรัตนะญาณ

มณีนพรัตน์ สีสะหัสสะ สุธรรมา

พุทโธ รัम्मโม ตังโฆ ยะธาพุทโมนะ

พุททะบุชา รัम्मะบุชา สังฆะบุชา

อัคริทานัง ะรังคันธัง สีวะถิ จะ มหาเถรัง

อะหังวันทามิ ทุระโต อะหังวันทามิ ธาตุโย

อะหังวันทามิ สัมพะโส

พุททะ รัम्मะ สังฆะ ปุเชมิ

ขอสิ่งทีข้าพเจ้าอธิษฐาน จงศักดิ์สิทธิ์ สำเร็จเป็นจริงโดยฉบับพลันทันใจทุกประการ

อิ้มิง สัจจะวานัง อธิษฐามิ

พุทัง อธิษฐามิ รัम्मิง สัจัง อธิษฐามิ

อานิสต์การสวดมนต์บทพระบรมมหาจักรพรรดิ

โดยย่อกล่าวคือ บทนี้เป็นการสวดให้พระพุทธเจ้าทั่วทั้งพระนิพพาน ตลอดจนถึงพระธรรมเจ้าและพระโพธิสัตว์เจ้า พระอริยสงฆ์สาวกทั้งหลาย ให้พระพุทธเจ้าทั้ง ๕ พระองค์ รวมถึงน้อมนำกำลังของเทพ พรหม พระอริยเจ้าทั้งหลาย การสวดครั้งหนึ่งเป็นการตั้งกำลังของพระเจ้าจักรพรรดิทุกๆ พระองค์ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมกำลังของพระมหาโพธิสัตว์เจ้ามารวมอาราธนาเข้าที่กายและใจ และรวมกำลังของพระโพธิญาณโพธิสัตว์เจ้าทั้งหลายตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน และอนาคต การสวดครั้งหนึ่งมีอานิสต์แผ่ไปทั่วจักรวาลสามแดนโลกธาตุ สามารถแผ่บุญไปทั่วทุกสรรพสัตว์ ตลอดจนเทวดาประจำตัวเรา ญาติมิตรเพื่อนฝูง ครอบครัว เจ้ากรรมนายเวร และหากนำบทสวดนี้ไปสวดในนรกหรือแผ่ไปไฟนรกจะดับชั่วขณะ

บทนี้เป็นการสร้างกำแพงแก้วคุ้มกันตัว รวมถึงอาราธนา บารมีครูบาอาจารย์ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ อัญเชิญเข้าตัวเพื่อป้องกันภัยและสร้างมหาโชคมหาลาภ อานิสต์แก่ผู้สวดมีทั้งมหาบุญมหาลาภ เนื่องจากมีการกล่าวถึงพระสวัสดิ

บทนี้มีพลังงานอย่างยิ่งในการเจริญพระกรรมฐาน หากนำไปสวดบริการมาก่อนหรือระหว่างนั่งภาวนากรรมฐาน...จะทำให้การภาวนามีพุทธานภาพมาคลุมการปฏิบัติของเรา คลุมกายและจิตเราเป็นวิมานทิพย์ (ครอบวิมานให้ตัวเองหรือสวดอิชฐานุครอบคนอื่นก็ได้) สามารถอิชฐานุเรื่องราวใดๆ ที่ติดข้องใจให้ผ่านพ้นไปอย่างทะลุปรุโปร่ง

พระคาถามหาจักรพรรดิก่อให้เกิดพุทธนิมิตรครอบสติผู้ทรงคาถา พระคาถามหาจักรพรรดิที่หลวงปู่แดงขึ้นมา นอกจากท่านจะได้ทำการอิชฐานุบารมีให้ผู้สวดได้รับพลังจากพระรัตนตรัยอย่างมหาศาลแล้ว ยังก่อให้เกิด “พุทธนิมิต” เป็นวิมานแก้วพระพุทธเจ้ามาครอบครองสติผู้สวดด้วย โดยมีลักษณะเป็นหมณฑลแก้วจตุรมุขปรากฏ มีพรรณหลังสีหกประการสว่างไสว พร้อมด้วยโพธิสัตตารากทั้ง ๔ ประการประจำอยู่ทั้ง ๔ ทิศ ได้แก่ พระมหามงกุฏ ตรีศูล จักรแก้วและพระขรรค์เพชร ทั้งหมดล้วนเป็นของบุญบารมีของพระศรีอาริย์โพธิสัตว์ โดยมี “พระมหามงกุฏ” เป็นนิมิตรานิสต์เยี่ยมไปด้วย บุญฤทธิ์ (หลวงปู่ปุดดา ถาวโร พระอรหันต์ระดับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เคยนำมาถวายหลวงปู่ เป็นพุทธบูชาอีกองค์

หนึ่งด้วย) ส่วนอาวุธที่เหลือทั้ง ๓ ล้วนเป็นเทพศาสตราวุธชั้นสูง มีไว้เพื่อประดับบารมีแห่งพระโพธิสัตว์ และเปี่ยมไปด้วยอิทธิฤทธิ์อย่างยิ่ง หากสวดเป็นประจำสามารถอธิษฐานให้เกิดเป็นองค์พระพุทธรูปปางมหาจักรพรรดิได้ ซึ่งเปี่ยมไปด้วยอิทธิฤทธิ์และบุญฤทธิ์มีความศักดิ์สิทธิ์อย่างมาก ประดับด้วยเครื่องทรงแห่งพระมหาจักรพรรดิอย่างวิจิตรอลังการ แปลงรัศมีหลากสีด้วยแสงแห่งรัตนอัญมณีเรียกว่า “พระมหาวิษิตาภรณ์” มาครอบสถิตผู้ภาวนา

คาถาบูชาหลวงปู่เทพโลกอุดร โลกุตระโร จะ มหาเถโร นะมามิหัง

มหาถาภัง ะวะนตุเม

ภาวนา ๓ จบ ๗ จบ ๙ จบ เข้า-เย็น ตื่นนอน และก่อนนอน

คาถาบูชาพระพุทธรูทมหาเมธีรัตนปฏิมากร

พุทฺธะมะหะมาหะณีระตะนะปะฏิมากรัง ปุเชมิ
พุทฺธัณปิ พุทฺธะมะหะมาหะณีระตะนะปะฏิมากรัง ปุเชมิ
ตะติยัมปิ พุทฺธะมะหะมาหะณีระตะนะปะฏิมากรัง ปุเชมิ
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ มะหาเตโช เจวะ มะหาปัญญาญเญ
จะ มะหาโกลโค จะ มะหายุะโส จะ ะวะนตุ เมฯ
นิพพานัสสะ ปัจจะโย โทตฺตา

คาถาบูชาพระพุทธรูปชินราช

อิมหิ นานาสักการะหิ อะภิปุชิตะหิ ทิฆายุกะ
โหมมิ อะโรโรโค สุกุโธ สัทธิกิจจัง สัทธิกัมมัง ปิยัง มะมะ
ปะสัทธิ ลาภะ ชะโย โหตุ สัพพะทา พุทธะชินะราชา
อภิปาเลตุ มัง นะโมพุทธานายะฯ

คาถาหลวงพ่อโสธร

นะ ทรงฟ้า โม ทรงดิน พุทธ ทรงสินธุ์ ธา ทรงสมุทร
ยะ ทรงอากาศ พุทธังแต่ลั่วคลาด รั้งมั่งแกลั่วคลาด
สั่งข่มแกลั่วคลาด ศัตวรรษ์พาวินาศสันติ

นะกาโร กุกุสันโธ สิโรมัธยม โมกาโร โภณคะมะโน
นานาจิตเต พุทธกาโร กัสสะโป พุทโธ จะ ทะเวเนเต
ธากาโร ศรีศากกะยะมุนี โดตะโม ยะกันเน ยะกาโร อะริยะ
เมตตริโย ชิวหาทีเต ปัญจะพุทธา นะมามิหัง

พุทธรูปบูชา มะหาเตชะวันโต รั้งมะบูชา มะหา
ปัญญา สังฆะบูชา มะหาโภคะวะโห อะระหังพุทโธ อิติปิ
โสภะคะวา นะมามิหัง

ว่าคาถาที่ทุกวันนี้จะปลดทุกข์ ร่มเย็นเป็นสุขตลอดชีวิต (อย่า
ทำทุจริตใดๆเลย)

คาถาบูชาหลวงพ่อบ้านแหลม

สะทา วะชิระ สะมุททะวะระวิหาเร ปะตัญญูตั้ง
นะระเทเวหิ ปุชิตัง ปัตตะหัตถัง พุทธะรูปัง อะหัง
วันทามิ ทูระโต

คาถาบูชาพระพรหม

โอมประระเมสะนะมัสการัม อังการะนิสสะวะ รั้ง
พรหมเรสสะยัม ภูปะตวะวะริณฺณู โยชะทาณะโมโหติถุณฺณัมพระระมา
ยิกยานัง ยะโวยะลา คะมุถัม สะทา นันตะระ วิมุสะตินัน
นะมัตเต นะมัตเตตร จะ อะการัง ตโถวาจะ เอตามาตารยัต
ตะมัน ตะรามา กัตถะนารัมมา จะสะระวะวะ ปะติตัม
ตัมโภพะกลโธ ทิวะทียัม มะตัมยะ

คาถามหาถา

นะมามิมา มะหาถาภา อิติพุทฺธัสสะ สุวณฺณังวา
ระชะตังวา มะณฺเฑีวา ฐะนังวา พิชังวา อัตถังวา ปัตถังวา
เอหิ เอหิ อาคัจเจยยะ อิติมีมา นะมามิหัง

ให้สวดภาวนาก่อนนอน ๓ จบและตอนเช้าอีก ๓ จบ จะเรียก
ทรัพย์เรียกภลาจะบังเกิดโภคทรัพย์อย่างมั่งคั่งจรรย

คาถาเสริมทรัพย์

(หลวงพ่อบาน)

พุทธะ มะอะอุ นะโมพุทธายะ (ว่า ๑ จบ)
วิระทะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา
วิระอิตถิโย พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ สะวาโหม

ใช้สวดภาวนาก่อนนอน ๓ จบ ตื่นนอนเช้า ๓ จบ เวลาใส่
บาตรจบขันข้าว ๑ จบ แล้วให้ระลึกถึงพระรัตนตรัยและพระปัจเจก
โพธิ อย่าได้เว้น นอกนั้นว่างเมื่อไหร่ท่องเมื่อไหร่ จะบังเกิดโภคทรัพย์
มากมาย

คาถาหลวงพ่อด วัดปากน้ำ

พระเดชพระคุณ พระมงคลเทพมุนี ท่านสอนให้ภาวนาว่า

“สัมมา อะระหัง”

ผู้หวังความสุขความเจริญ และความปลอดภัยแก่ตนและ
ครอบครัว ทั้งปรารถนาการเข้าถึงธรรม ควรภาวนาภาวนาบทนี้ใน
ทุกอิริยาบถ

คาถาบูชาเงิน

อติบุชาจะมหाराชา สัพพะเสณันท์หา อะระหัง
สัมมาสัมพุทธโธ มามา ยาทรายามตี วันชัยมารศรี
สวัสดีลาโภ นะโมพุทธายะ

คาถาหลวงปู่โสภาสี

อติ สุกะโต อะระหัง พุทธโธ นะโม พุทธายะ
ประจูนีวงศ์ดา พระภุมมะเทวา ขะมามีหัง

เมตตามหาหิยมประเสริฐหนัก ป้องกันอันตรายทั้งปวง
ศกัทธิพิธิยั้งนัก

คาถาหลวงปู่ศุข (วัดมะขามเต่า)
สัถตา เทวะมนะนุสตันัง พุทธโธ ภาชะวะวาตี

“มะอะอะอุ”

ขึ้นรถลงเรือ ขึ้นเครื่องบิน ท่องเสมอ ป้องกันภัยพิบัติฯ

คาถาพระครูบาชุ่ม พุทฺธโก

วิเว อระวะ สุตตะตะ วิวะสะวาหะ

(ระลึกถึงพระครูบาศรีวิชัย และพระครูบาชุ่มพุทฺธโกไว้ด้วย)

คาถาบูชาพระสีวลี

(หลวงพ่อกวย จ.ชัยนาท)

สีวลี จะ มะหาเถโร เทวะตานะระบุชิตโต โสระโห

ปัจจะยาทิมหิ

สีวลี จะ มะหาเถโร ยักขาเทวาภิปุชิตโต โสระโห

ปัจจะยาทิมหิ อะหัง วันทามิ ตัง สะทา สีวลีเถรัสสะ

เอตัง กุณัง สะวัตติตลาภัง ะวันนตุเม

คาถาบูชาพระสังกัจจายน์

อิมีนา ลักกาเรนะ สาระกะสังโฆ กัจจายะนะเถโร

มะหาเตชะวันโต พุทฺธะโฆคาเวโห ปาระมิตาโร อิทธิฤทธิ

ติตะ มะณะตั้งัง สะระณัง กัจจามิ

คาถาบูชาเทพยดานพเคราะห์

(หลวงพ่อดิม พุทฺธสโร)

วัดหนองโพ นครสวรรค์

นะโม เม สัพพะเทวานัง สัพพะคะระหะ จะ เทวานัง

สุริยัญจะ ปะมูญจะณะ สะสิ ภูมิ จะ เทวานัง

วุโร ถาภัง ะระวิสสะติ ชิว สุคะโร จะ มะหาถาภัง

โสโร ราหูเกตุ จะ มะหาถาภัง สัพพะภะยัง วินาสสันติ

สัพพะทุกขัง วินาสสันติ สัพพะโรคัง วินาสสันติ

ลักกะณ อะหัง วันทามิ สัพพะทา สัพเพ เทวา มัง ปาละยันตุ

สัพพะทา เอเตนะ มังคะละเตนะ สัพพะโสติถิ ะวะวันนตุ เมฯ

เพื่อเสริมดวงชะตา จมูกดวงชะตาของตน พร้อมเขียน

ชื่อ นามสกุล ของตนไว้ใต้ดวงชะตา หรือดวงที่เรียกว่า

“ดวงพิชัยสงคราม” แล้วเอาดวงชะตาบรรจุ หรือวางตั้งไว้ข้างฐาน

พระ เมื่อจะบูชาดวงชะตาที่ว่าคาถานี้เพื่อจะได้เกิดลาภสักการะ

เป็นสุข สวัสดิ์พิพัฒน์มงคลเลิศสันต์นักแลฯ

คาถาอิติปิโส ๘ ทิศ

๑. อิ ระ ชา ตะ ระ ฐา บทนี้ชื่อ กระทุ้ง ๗ แขน
ประจำอยู่ที่ศิวบูรพา (ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ)
๒. ทิ หัง จะ โต โธ ธิ นัง บทนี้ชื่อว่า ผนแสนห้า
ประจำอยู่ที่ศิวาคเณย์ (ทิศตะวันออกเฉียงใต้)
๓. ปิ สัม ระ โธ ปุ สัต พุท บทนี้ชื่อ นารายณ์
เกลื่อนสมุทร ประจำอยู่ที่ศิวทักษิณ (ทิศใต้)
๔. โต มา ณะ กะ ริ ธา โธ บทนี้ชื่อ นารายณ์ถอด
จักร์ ประจำอยู่ที่ศิวหริ (ทิศตะวันตกเฉียงใต้)
๕. กะ สัม สัม วิ สะ เท ภา บทนี้ชื่อ นารายณ์ขวาง
จักร์ตรงไตรภพ ประจำอยู่ที่ศิวประจิม (ทิศตะวันตก)
๖. ตะ พุท ปัน พุ ทัม วะ ตะ บทนี้ชื่อ นารายณ์
พลิกแผ่นดิน ประจำอยู่ที่ศิวพายัพ (ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ)
๗. ภา โธ โน อะ มะ มะ ภา บทนี้ชื่อ ตวาดฟ้าปา
หิมพานต์ ประจำอยู่ที่ศิวอุดร (ทิศเหนือ)
๘. อะ วิช สุ นุต ฐา นุต ติ บทนี้ชื่อ นารายณ์แปลง
รูป ประจำอยู่ที่ศิวอีสาน (ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ)

คาถาย้ายเพ็ชรพระพุทธรเจ้า

ชาโล มหากาโล ชาลัง มหากาลัง ชาลิตเต มหากาฬิตเต
ชาลิตัง มหากาฬิตัง มุตเตเต มุตเตเต สัมปตเต มุตตัง มุตตัง
สัมปตตัง สุตตัง ตะมิมติ สุตตัง ตะมิมติ มัคคะยิตติ
ทิฏฐิสสา ทิณณะสา มัณณะสา โรธิสสา กะระสะสา พุทพะสะสา
ริตติ ริตติ กิตติ กิตติ มิตติ มิตติ จิตติ จิตติ มุตติ มุตติ
จุตติ จุตติ ธาระณี ธาระณี อิทัง ธาระณะ ประริตตังฯ

พระคาถานี้ เป็นคาถาสาคัญยิ่งของท่านโบราณอาจารย์
แต่เก่าแก่ เป็นคาถาที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระราชทานให้
พระอานนท์มหาเถระ เมื่อผู้ใดได้ปริกรรมพระคาถานี้ จะพ้นจาก
ความทุกข์ยากทั้งมวล ได้บรรลุลูกความสุขในชาตินี้และชาติหน้า หมู่
เทพยดามาประชุมรักษาป้องกันสรรพภัยอันตรายทุกเมื่อ เมื่อเกิด
เจ็บไข้ขึ้นใช้เสกน้ำมนต์อาบหายแล แม้เจ็บจุมูก เจ็บตา เสกหมาก
พ่นก็ได้ เสกน้ำก็ได้ เสกหัวหอมพ่นก็ได้ แก้วสารพัดतालทรงขังไป
พระคาถานี้ปริกรรมในสถานใด ๆ ผู้ใดมีศิวที่ดูร้ายมิอาจเข้าไป
กล่าวกราย (เป็นคาถาที่ใช้ในคัมภีร์พิชัยสงครามด้วย)

คาถาพระเจ้า ๑๖ พระองค์

นะมะนะอะ นอกอนะกะ กอนอนอะ นะอะกะอะ

อุมิอะมิ มะหิสุตัง สุนะพุทัง สุนะอะ

พระอาจารย์เจ้าทั้งปวงให้เป็นที่แทนแก่สมณชีพราหมณ์
กุลบุตรทั้งปวง พระศาสดานี้ท่านเรียกว่า ธรรมราชา จัดเป็นใหญ่กว่า
คาถาทั้งปวง ผู้ใดได้ภาวนา ได้อานิสงคตมาก ปราศจากภัยพิบัติ
ทั้งปวงฯ

คาถาบารมี ๓๐ ทศ

อิติ ปาระมิตาติงตา อิติ สัพพัญญูมาคะตา อิติ โโพธิ

มะนุปปัตโต อิติปิโส จะ เต นะโม

พระคาถานี้ เป็นพระคาถาอิच्छฐานาบาธามารมีของพระพุทธเจ้า
เมื่อเข้ามาจตุตถะพระยามาราริราชา ขณะที่จะได้ตรัสรู้พระ
ปรมาภิเษกสัมโพธิญาณ พระยามารก็พ่ายแพ้ไปสิน

คาถาเมตตามหานิยม

พุทังเมตตา นะ ชาลิตี รัมมังเมตตา นะ ชาลิตี
สังังเมตตา นะ ชาลิตี สีวะลีเมตตา นะ ชาลิตี โอมะนะพะ
ลัง วา ราชะกุมารโร วา ราชะกุมารี วา ราชา วา ราชนี วา
คะหัญญูโส วา ปัพพะชิตโต วา สะมะโณ วา พราหมะโณ วา
อิทธิ วา ปุริโส วา วาณิโซ วา วาณิชา วา อุปัสสะโก วา
อุปาสิกา วา ทาระโก วา ทาริกา วา สัพเพ อิมะ ชะนา
พะหุ ชะนา มัง ปิยายันตุ อัจฉะยะ อัจฉะมาหิ เอหิ
จิตตัง ปิยัง มะมะ มะหาลาภะลักกาธา ภะวันตุ เม

คาถาบทนี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “คาถาพระสีวะลี” โดย
มากครูบาอาจารย์จะหวังวิชา เพราะเป็นคาถาที่ทรงอำนาจสูงทาง
เมตตา หมั่นภาวนาจะเกิดลาภผลมหาศาล

คาถาเงินล้าน

(พระราชพรหมยาน วัดท่าซุง)

สัมปะจิตนามิ

นาสังสิมิ

พรหม จะ มหาเทวา สัพเพยกา ปรายันติ (คาถาปัดอุปสรรค)

พรหม จะ มหาเทวา อภิสภา ภาวันตุ เม (คาถาเงินแสน)

มหาบุญโญ มหาลาโภ ภาวันตุ เม (คาถาลาภไม่ขาดสาย)

मितพาหุหะติ (คาถาเงินล้าน)

พุททะ มะอะอุ นะโม พุทธายะ วิระทะโย วิระโคณายัง

วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิทธิโย พุทฺธัสสะ

มานิมมะ พุทฺธัสสะ สวาโหม (คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า)

สัมปะติจฉามิ (คาถาเร่งลาภให้เร็วขึ้น)

เพ็ง ๆ พา ๆ หา ๆ ฤ ๆ

(บูชา ๙ จบ ตัวคาถาดังว่าทั้งหมด)

คาถาบูชา พระแม่ธรณี

ตั้งนะโม ๓ จบ

ตัสสา เกษิสะโต ยะถาคงกา โสตังประวัติันติ มาระ

เสนา ปฏิสฐาตุง อาสัถโกโณโต ประลาयิสสุ ปริรามานา นุภา

เวนะ มาระ เสมา ปรารชิตา ทิสโสทิสัง ประลาयันติ วิทัง

เสนติ อะเสสะโต

จุดธูป ๒๑ ดอก, ดอกดาวเรือง ๑ พวง, ทองหยอด ๑

ชุต, สัม ๒ ผล

คาถาบูชาพระมหาเศรษฐีจิวโกฏิ

ตั้งนะโม ๓ จบ แล้วภาวนา ดังนี้

มาจะโย มาจะโย มัยหัง มาจะโกจิ อุปาทะโว

ธัญญะ ธารานิ ประวัติันตุ รัญชัย ยัสสะ ยะถาคะเร

สุวัณณานิ หิรัญญา จะ สัพพะโภกา จะ รัตตะนา

ประวัติันตุ เม เอวังคะ रे สุมะนะ ชะภูถัสสะ จะ

อะนาถะบิณฑิกะ เมณะทะกะถัสสะ จะ โชติกะ

สุมังคะถัสสะ จะ มัณฑาทู เวถันตัสสะ

ประวัติันติ ยะถาคะเร เอเตนะ ถัจจะวัชเชนะ

สัพพะสิทธิ ภาวันตุเมฯ

คาถาบูชาพระมหาเศรษฐีนวโกฏินี้เดิมที เป็นของ เจ้าประคุณ พระอุบาลี คุณฺโณปรมาจารย์ (จันทร์ สิริจันโท) อดีตเจ้าอาวาส วัดบรมนิวาส เป็นพระคณาจารย์พระเศรษฐีนวโกฏิ ที่จะช่วยบรรดาลให้เกิดโชคลาภ สิริมงคล ท่านให้ภาวนา พระคาถานี้ บูชาเถิด ปรารถนา อริฐานเอาสิ่งใด จะได้สมดัง ความตั้งใจ หากทำการค้าขาย ก่อนเปิดร้าน ให้อาราธนา พระนวกุฏิ ด้วยพระคาถานี้ ครบ ๓ จบ ด้วยใจมั่นคง จะค้าขายดี มีเงินทองมากมาย ไม่นานจะเป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี และหาย ยั่งมั่นคงเ็นสี่ล ๕ หนักแน่นเท่าใด จะยิ่งบริบูรณ์ เพิ่มพูนขึ้น ทุกวันแล

และถ้ามีทุกข์ภัย ให้อาราธนาพระเศรษฐีนวโกฏินี้ ลงสร่งน้ำ อาราธนาให้น้ำกลายเป็นน้ำพระพุทธมนต์ สวด พระคาถานี้ ๙ จบ เอน้ำรด อาบ กิน ทุกข์จะโยก โศกจะหมด เศรษฐ์กรรม จะคลาย มลายสิ้นไป จะบันดาลความสุขสวัสดิ์ และโชคลาภมาให้

เมื่อถึงวันสงกรานต์ หรือ วันขึ้น ๙ ค่ำ เดือน ๙ ของ ทุกๆปี จึงให้จัดหาดอกไม้ขาว ๙ กระถง เช่น ดอกมะลิ ข้าวดอก ๙ กระถง อาหารคาว หวาน ๙ อย่าง รูป ๙ ดอก เทียน ๙ เล่ม จุกบูชา พระนวกุฏินี้ แล้วสวดคาถานี้ ให้ได้ ๙ จบ นิมนต์พระเศรษฐีนวโกฏิสร่งน้ำ ขอราธนาทำเป็น น้ำพระพุทธรมนต์เอามาอาบกิน ประพรมบ้านเรือน สวนไร่นา บริวาร ทั่วหลา ยจะอยู่เย็น เป็นสุข ตลอดทั้งปี

คาถาอิติปิโสหูช้างโกคททรัพย์

(หลวงพ่พรหม วัดช่องแค)

พุทฺธโร อิติปิโส ภะคะวา พุทฺธโร ภะคะวาติ อิติปิโส ภะคะวา
อะระหัง อิติปิโส ภะคะวา สัมมาสัมพุทฺธโร
ขอใ้รหับไตรปิไ่้นหลมาตั้งวาริน
เอเตนะ สัจเจนะ อริยฐาณี

คาถาเต่าเรือ (หลวงปู่หลิว)

ตั้งนะโม ๓ จบ

นะมะพะทะ นาสังสีโม
สังสีโมนา สีโมนาสัง
โมนาสังติ นะอุทะกะ
เมมะอะอะอะ

คาถาบูชาหลวงปู่เอี่ยม

(วัดสะพานสูง)

นะโมประฐะมะนามะ อาคันติมายะ อิติภะคะวา อุมะ อะจิตติ

(ว่า ๓ จบ)

คาถาบูชาหลวงปู่กลั่น

นะโมจันทรังสีนา อาคันติมายะ อิติภะคะวา มะอุ อะจิตติ

(ว่า ๓ จบ)

คาถาบูชาหลวงปู่ทองสุข

นะโมอินทะสาเร อาคันติมายะ อิติภะคะวา อะมะอุจิตติ

(ว่า ๓ จบ)

คาถาหลวงปู่หงษ์ พรหมปัญโญ

นะโมพุทฺธาเย นะมะพะทะ จะภะกะสะ ประจะพะ นะเมติ

(ภาวนา ๑๒ จบ หรือ ๑๐๘ จบ)

คาถาอุณห์สหัสวิชัย

อต์ถิอุณห์สสะ วิชะโย รัมโม โลกเ อะมุตะโร
สัพพะสัถตะหัตถิถายะ ตัง ตวัง คัณหาหิ เทอะเต

ประวิชัย ราชะทัณเฑ อะมะหุสเสหิ ปาวะเก

พยัคเฆ นาเค วิเส ภูเต อะกาละมะระณะระ วา

สัพพะสมา มะระณา มุตโต ฐะเปตวา กาละมาริตัง

ตัสเสวะ อานุภาเวนะ โหตุ เทโว สุชี สะทา

สุทระสัถัง สะมาทายะ รัมมัง สุจระริตัง จะเร

ตัสเสวะ อานุภาเวนะ โหตุ เทโว สุชี สะทา

ลิกิจิตัง จินติตัง ปุชัง ธาระณัง วาจะนัง คะรุัง

ปะเรลัง เทสะนัง สุตวา ตัสสะ อายุ ประวัฑฒะตีติ

คาถาสวดบูชาเจ้าแม่กวนอิม

นำโมไต้อ ไตฺปยักวิไตฺว กิวหลัง กวางไตฺเลงก้า กวงสัอิมผู้ตัก
(กราบ)

นำโมไต้อ ไตฺปย กิวไตฺว กิวหลังกวางไตฺเลงก้า กวงสัอิมผู้ตัก
(กราบ)

นำโมไต้อ ไตฺปย กิวไตฺว กิวหลังกวางไตฺเลงก้า กวงสัอิมผู้ตัก
(กราบ)

นำโมฮู้ก นำโมหวบ นำโมเจ็ง นำโมกิวไตฺวกิวหลัง
กวงสัอิมผู้ตัก ทังจืไต โอม เกยลือฮวดไต เกยลือฮวด
ไต เกยลือฮวดไต ลือเกยฮวดไต ลือเกยฮวดไต
ซาฟือออ เทยงลือซัง ตลือซังนังลือหลัง หลั่งลือซัง
เจ็กเจียกใจเจียง ห้วยอู่ยตั้ง นำโมม่อ ออปกเยย
ป้อลือบัก

พระคาถาบูชาพระสยามเทวาริราช

สยามเทวาริราชา	เทวติเทวา มะหิทธิกา
เทยยะรัฎฐัง อະนุรักขันตุ	อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	ศุวัตถิ โหตุ สัพพะทา
สยามะเทวานุกาเวนะ	สยามะเทวะเตชะสา
ทุกจะโรคะภะยา เวรา	โสกา สัตตุ จุปัททะวา
อะเนกา อันตะรายาปี	วินัสสันตุ อะเสสะโต
ชะยะสิทธิ ฐะนัง ภาวัง	โสตถิภากยัง ลุยัง พะลัง
สิริ อายุ จะ วัฒนเณ จะ	โกตัง วุฑฒิ จะ ยะสะวา
สะตะวัสสา จะ อายุ จะ	ชีวะสิทธิ ภะวันตุ เม

คำสมาทานขอพระกรรมฐาน

ข้าพเจ้าขอกราบไหว้บูชา พระพุทธโฆ พระธรรมโม
พระสังโฆ เป็นที่พึ่ง ที่ระลึกของ ข้าพเจ้า
(ว่า ๓ จบ กราบ ๓ ครั้ง)

บูชาพระ

อุกาสะ ดอกไม้รูปเทียนชะวาลา รูปนามและชีวิต

พร้อมไปด้วยการปฏิบัติทั้งภายใน และภายนอก

ขอบูชาแก่ **พระโพธิญาณ พระพุทธัง พระธรรมมัง พระสังฆัง**

ขอให้พระเมตตานิสงส์มากเป็นทิพย์ญาณ ให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเถิดนะ

พระเจ้าข้า **นิพพานะ ปัจจะโยโหตุ**

(คำว่าดอกไม้รูปเทียน ใช้บังคับ่า แทนการมอบดอกไม้สักการะ

ด้วยดอกไม้รูปเทียน เพียงเป็นคำสมมุติขึ้นมา)

อาราธนาพระ

อุกาสะ **อุกาสะ** ข้าพเจ้าจะขออุปัชฌาระวีดี

พระอัปปนาระวีดี พระสมภาริโถกุตระ พระธรรมเจ้า

ข้าพเจ้าจะขอเข้าในห่องพระชุกทกปฏิบัติเจ้า พระชุกทกปฏิบัติ

เจ้าพระโอถันตกปฏิบัติเจ้า พระอุเพ็งคกปฏิบัติเจ้า พระพรณปฏิบัติเจ้า

พระอรหันตาเจ้าที่ล่วงเข้าสู่นิพพานไปแล้วมากกว่าแม่ด

ทรายในท้องมหาสมุทรทั้ง ๔ ดันติประเพณี อันบังเกิดแก่

พระพุทธเจ้า พระปัจเจกโกะโพธิเจ้า พระอรหันตาเจ้า ทั้ง

หลายมีฉันท์ใด ๆ ก็ดี ขอพระธรรมเจ้า จงมาบังเกิดให้

กว้างขวางในฉันท์ทั้ง ๕ แห่งข้าพเจ้าในการบัตเดียนเถิด

นิพพานะ ปัจจะโยโหตุ

พระพุทธคุณนึ่ง ข้าพเจ้า จะขอถวาย ชีวิตตั้ง ยาวะ

นิพพานัง สละณังคัจจามิ

พระธรรมคุณนึ่ง ข้าพเจ้า จะขอถวาย ชีวิตตั้ง ยาวะ

นิพพานัง สละณังคัจจามิ

พระสังฆคุณนึ่ง ข้าพเจ้า จะขอถวาย ชีวิตตั้ง ยาวะ

นิพพานัง สละณังคัจจามิ

วิธีคิด

พุทฺธัง สรรวมัง คัจฉามิ

ธรรมมิงฺ สรรวมัง คัจฉามิ

สังฆัง สรรวมัง คัจฉามิ

พุทฺธัมปิ พุทฺธัง สรรวมัง คัจฉามิ

พุทฺธัมปิ ธรรมมิงฺ สรรวมัง คัจฉามิ

พุทฺธัมปิ สังฆัง สรรวมัง คัจฉามิ

ตะตียมปิ พุทฺธัง สรรวมัง คัจฉามิ

ตะตียมปิ ธรรมมิงฺ สรรวมัง คัจฉามิ

ตะตียมปิ สังฆัง สรรวมัง คัจฉามิ

อุกาสะ ข้าพเจ้าจะขอถือสัตย์รับศีล แก่พระโพธิญาณ จะขอรับเอาพระสมาธิมาเป็นธงชัย จะขอระลึกถึงพระพยาย มาเป็นอารมณ์ ภายอย่างหนึ่ง วาจาอย่างหนึ่ง มโนอย่าง หนึ่ง จะไม่ให้เป็นกรรม แก่สัตว์และมนุษย์ทั้งหลายน ด้วย ข้าพเจ้าจะไม่นิยม ไปด้วยมุตรและคูต สัมผัสถูกต้อง รูป เสียง กลิ่น รส โภชนาอาหาร น้ำฉันและน้ำชา พระให้

พิจารณา เป็นของปฏิคุณเปื่อยเน่าไปทั้งสิ้น เครื่องไม่ จรงนี้ เป็นของพญามัจจุราช ที่ได้หล่อหลอมรูปมาตั้งแต่ เอนกชาติรูปนี้แตกดับไป จะขอวางข้าซากอสุภะนี้ไว้ เห็นอุปนบลูพี ส่วนนามธรรมของพระนี้ ขอให้พระแมธรรณิ จมาช่วยแบกหาม อุดหนุนค้ำจุน ข้ามส่งองค์พระพยาย จะ เสด็จเข้าไปในโลกใหญ่ ขอให้ เป็นสุข ในห้องพระนิพพาน นิพพานะ ปัจจะโย โหตุ

เสียงบารมี

อุกาสะ อุกาสะ ข้าพเจ้าจะขอเสียนะพระบารมี ขอให้แม่พระธรณินำเอาบารมี ๓๐ ทศน์ของข้าพเจ้า ข้ามส่งให้ถึงฝั่ง หนทางพระนิพพาน ที่ได้ทำการของพระ ในครั้งนี้ นิพพานะ ปัจจะโย โหตุ

เริ่มต้นนั่งสมาธิ

ปล่อยให้วางความคิดนึกเรื่องราวต่างๆ ให้หมดไปจากใจ ทำสติจับความรู้สึกอยู่ที่กายอาการสามสิบสอง ทำความรู้สึกนึกคิดเห็นตัวเราว่าขณะนั้นอยู่อย่างไร

เรานั่งชวาทำชวาช้ายก็ทำคามรู้ว่่าเรานั่งชวาชวาทำชวาช้าย เรานั่งมีชวาทำบมีชยาก็รู้ว่่าเรานั่งมีชวาทำบมีชยช้าย เรานั่งตัวตรงก็รู้ว่่าเรานั่งตัวตรง เรานั่งหลับตาก็รู้ว่่าเรานั่งหลับตาก็รู้นึกเห็นตัวเราอยู่ตลอดเวลา

น้อมนึกเห็นใบหน้าของเราว่ามีลักษณะอย่างไร นึกเห็นตั้งแต่ศีรษะตลอดลงมาปลายเท้า นึกเห็นรอบตัวเองแล้วมาพิจารณาอยู่ที่ใบหน้า นึกเห็นตัวเห็นตา เห็นหูทั้งสองข้าง นึกเห็นปากเห็นคางนึกเห็นปลายจมูก นึกเห็นลมหายใจเข้า-ออก

หายใจเข้าก็รู้ว่าหายใจเข้า หายใจออกก็รู้ว่าหายใจออก หายใจออกยาวก็รู้ว่าหายใจออกยาว หายใจเข้าสั้นและออกสั้นก็รู้ว่าขณะที่เราหายใจเข้า-ออกสั้น ทำคามรู้เท่าทันลมหายใจเข้าออก

ทุกลมหายใจเข้า-ออกทำคามรู้ที่อยู่ที่ปลายจมูกนึก

เห็นใบหน้าเรานึกเห็นที่อยู่ที่ปลายจมูกทุกขณะลมหายใจเข้า-ออก กำหนดอยู่ที่สองช่องจมูก หายใจเข้านี้กว่่า “พุท” หายใจออกนี้กว่่า “โธ” จนวน้อยแต่ “พุท-โธ” ทุกลมหายใจเข้า-ออก นึกเห็นแต่ปลายจมูกสว่างเสมอไป

ระยะแรกนั้นการปฏิบัติพึงกำหนดลมหายใจเข้าออกยาวๆ เพราะสติยังอ่อนอยู่ ขณะที่นั่งอยู่นกายสงบก็ความรู้ว่่า “กายสงบ” ใจสงบก็ทำคามรู้ว่่า “ใจสงบ” สงบอยู่อย่างใดอย่างหนึ่ง ก็ทำคามรู้อยู่ตลอดเวลา, สุขเกิดก็รู้ ทุกข์เกิดก็รู้ ไม่สุข ไม่ทุกข์เกิดขึ้นก็รู้ ทำคามรู้ทั้งกายใจอยู่อย่างนี้ บางครั้งทุกข์กาย แต่สุขใจก็มี คิดดีก็รู้ รู้แล้วเฉย คิดชั่วก็รู้ รู้แล้วเฉย อะไรที่เกิดขึ้นทุกอย่างทำคามเฉยให้เกิดขึ้นตลอดเวลา ทำเฉยๆ ให้มากเท่าไรรยิ่งดี จิตจะตั้งมั่นเร็วรวดเร็ว

อยู่นานๆ เข้าจิตก็เกิดสมาธิ แนบแน่นจนกายเบาจิตเบา หากพลังผลออกไปก็ตั้งสติกลับมาตั้งไว้จุดเดิมปฏิบัติอยู่เช่นนี้จนเป็นนิสัย ลมหายใจจะละเอียดประณีตกายก็เบาใจก็สบาย ในช่วงนี้หากคำถามา “พุท-โธ” ได้ละเอียดก็ให้พิจารณา ลมหายใจเข้า-ออกเพียงอย่างเดียว (คำ “พุทโธ” จะหยุดรำลึกไปเองโดยธรรมชาติ อย่าห่วงคำรำลึกหรือหวนความรู้สึกใดๆ

ขึ้นมาอีก) เมื่อกระแสกลมกลืนกันดีแล้ว จิตจะหนึ่งเป็นอิสระ เป็นสุขและเกิดปัญญา ของเราเอง สัมผัสได้ด้วยจิตเอง

หมายเหตุ การปฏิบัติหนึ่งสมาธิ ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ อย่างเคร่งครัดเอาจริงเอาจังจนเกินไปหรืออ่อนเกินไปควร ทำให้สบายๆ ปฏิบัติสม่ำเสมอ จะเวลา เข้า เย็น หรือค่ำ สุดแต่ความสะดวกของตนเอง ใช้เวลาสักวันแรกเพียง ๑๐-๑๕ นาที แล้ววันต่อๆ ไปเพิ่มขึ้นเป็นวันละ ๒๐-๓๐ นาที จนถึงวันละ ๑ ชม. เป็นประจำทุกวัน

ขณะปฏิบัติอย่างมุงจิตคิดแต่จะเห็นนิมิต เพราะอาจจะ ทำให้ตัวของเราสร้างจินตนาการไปเอง และควรปฏิบัติทุกวัน อย่างน้อยวันละครั้ง อย่าได้ขาด ครั้งละนานเท่าใดก็ได้ขอให้ จิตสงบ แต่หากว่าในคราวใดปฏิบัติไปแล้วจิตก็ยังไม่สงบ อยา กังวลอย่าไปท้อใจ จงปฏิบัติเรื่อยๆ ทุกวันก็จะสมเจตนาเอง

วิธีการออกจากสมาธิ

ก่อนจะเลิกหนึ่งสมาธิ ให้มาพิจารณาภายในใจของเรา ตั้งแต่เบ่งบ่นคือปลายผม สุดเบ่งล่างคือปลายเท้า จาก เบ่งล่างคือปลายเท้าให้ถึงเบ่งบนคือปลายผม พิจารณาผู้ รอบตัวเอง ทำความรู้สึกตัวพร้อมด้วยการออกจากสมาธิ ให้จิตของเราพิจารณารูปตัวเองทั้งกายภายนอกภายใน

ผู้ตัวพร้อมแล้วค่อยๆ เคลื่อนมือขวามาวางที่หัวเข้า ด้านขวาเคลื่อนมือซ้ายมาวางที่หัวเข้าด้านซ้าย แล้วค่อยๆ ยกมือขวาขึ้นมาระหว่างหน้าอก ยกมือซ้ายขึ้นมาพนมมีอ แบบดอกบัวตูมแผ่เมตตาไม่มีประมาณให้แก่สรรพสัตว์ทั้งหลายตลอดจนเจ้ากรรมนายเวร ทั้งในอดีตชาติหรือชาติ ปัจจุบัน พร้อมทั้งตั้งจิตขอโหสิกรรม อยาได้เบียดเบียนและ จองเวรต่อกันเลย และตั้งสังขจิตฐานทำจิตใจให้ตั้งมั่นอยู่ใน คุณความดีที่เราจะประพฤติปฏิบัติธรรมะให้ยิ่งๆ ขึ้นไป

ตั้งใจอธิษฐานจิตของเราทุกครั้งเมื่อจะออกจากสมาธิ

คำแผ่เมตตาให้แก่ตนเอง

อะหัง สุขีโต โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้าจงมีความสุข

อะหัง นิททุกโข โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้าจงปราศจากทุกข์

อะหัง อเวโร โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้าจงปราศจากเวร

อะหัง อภัยบิฑโหมิ โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากความลำบาก

อะหัง อะนีโฆ โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้าจงปราศจากอุปสรรค

สุขี อัตตานัง ประิหารามิ

จงรักษาตนให้มีความสุขตลอดกาลนานเทอญ...

บทกรวดน้ำบาปใหญ่

พระเจ้าตุโลก พระยมกทั้งสี่ ของส่งนำอุทิศนี้เข้าไป
ในลังกาทวีป ในห้องพระสมาธิ เป็นที่ประชุมการใหญ่ ของ
พระแม่มรณิณี ขอให้พระแม่มรณิณี จงมาเป็นทิพย์ญาณ เป็นผู้
ว่าการในโลกอุดร ขอให้แม่พระธรณีจงนำเอากุศลผลบุญ ของ
ข้าพเจ้าที่ได้กระทำในวณนี้ส่งให้แก่ข้าพเจ้าในกาลบัดเดียว
นี่เถิด นิพพานะ ปัจจะโย โหตุ

พุทธังอนันตัง ัมมังจักรวาลัง สังฆังนิพพานัง ข้าพเจ้า
ขอแผ่เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ให้แก่สรรพสัตว์ที่มีดิน
น้ำลมไฟ และขอถวายเป็นปฏิบัติบูชาแด่องค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระอริยเจ้า พระอริยสงฆ์
และพระปัจเจกะโพธิเจ้า พระอรหันต์เจ้า

ข้าพเจ้าขอส่งให้บิดา มารดา ตระกูลพ่อ ตระกูลแม่
ตระกูลพี่ ตระกูลน้อง ตระกูลปู่ ตระกูลย่า ตระกูลตา ตระกูลยาย
ญาติพี่น้องทั้งหลาย เพื่อนสนิทมิตรสหายทั้งหลาย จงนำและ
ได้รับส่วนบุญส่วนกุศลที่ข้าพเจ้าได้พึงกระทำในครั้งนี้ ขอให้
บุคคลที่ข้าพเจ้าเคยล่วงเกินด้วยกายก็ดี วาจาก็ดี ใจก็ดี ที่
ตั้งใจก็ดี ไม่ตั้งใจก็ดี ทั้งในภพนี้และภพที่เคยผ่านมาจงได้

รับส่วนบุญส่วนกุศลที่ข้าพเจ้าได้พึงกระทำ เมื่อได้รับนิสงค์แล้ว จงปลดปล่อยกรรม วจีกรรม มโนกรรม ให้แก่ข้าพเจ้าพร้อมทั้งครอบครัวข้าพเจ้า ทั้งตระกูลปู่ ตระกูลย่า ตระกูลตา ตระกูลยาย ตระกูลพี่ ตระกูลน้อง

ข้าพเจ้าขอสงวนให้พระราชอาพระมหากษัตริย์เศรษฐี มหาเศรษฐีที่สืบสานพระพุทธศาสนาตั้งแต่พุทธกาลจนถึงปัจจุบัน มีพระเจ้าพิมพิสาร พระเจ้าอโศกมหาราช พระราชา มหากษัตริย์ไทย มีสมเด็จพระนเรศวรมหาราช สมเด็จพระเอกาทศรถ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช สมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย สมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช วีรกษัตริย์ทุกพระองค์ อันได้แก่ สมเด็จพระที่นั่งสุพรรณหงส์ กัลยา อยุธยา

ข้าพเจ้าขอสงวนให้จุตฺตมภิกขุ ๔ ชุมนเรียง ชุมนวัง ชุมนคลัง ชุมนา ท่านแม่ทัพนายกอง หัวหมู่ ชุมนพลทหารหาญ

ทั้งหลาย ข้าพาสบริพาร ครูหมัด ครูมวย ครูหอก ครูดาบ ครูศาสตราวุธ ทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศ ตำรวจ ทหารกรมกอง

ข้าพเจ้าขอสงวนให้ แม่พระธรณี แม่พระคงคา มหาสมุทร แม่พระโพสพ แม่พระเพลิง แม่พระพาย เจ้าทะเล เจ้าบาดาล เจ้าพิภพ

ข้าพเจ้าขอสงวนให้สุริยจักรวาล มีพระอาทิตย์ พระจันทร์ เป็นต้น

ข้าพเจ้าขอสงวนให้ สัตโลหะ นวโลหะ รัตนชาติ แร่ธาตุทั้งหลาย ซังตึก ม้าศึก ซ้างเสี้ยม ม้าเสี้ยมทั้งหลาย วิวคាយทั้งหลาย หมู เห็ด เป็ด ไก่ กุ้ง หอย ปู ปลา ทั้งสัตว์น้ำ สัตว์น้ำเค็ม และสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำทั้งหลาย สัตว์ปีกทั้งหลาย สัตว์ปี่น้ปายทั้งหลาย สัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย สัตว์ในเข็ทงหลาย สัตว์ในครรรทุกหลาย ที่ข้าพเจ้าเข่นฆ่าก็ดี บริโภคก็ดี อยู่ในเนื้อ อยู่ในหนัง อยู่ในกระดูก อยู่ในตับไตเส้นพุง อยู่ในทงหมมดอกาการ ๓๒ ของตัวข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าขอสงวนให้สัมมาอาชีพและปัจจัยสี่ของข้าพเจ้าที่ได้มีกินมีใช้ ขอให้สัมมาอาชีพและปัจจัยสี่จงได้รับ

อาหิสงค์ผลบุญนี้

ข้าพเจ้าขอคำสั่งให้ ทรัพย์สินของแผ่นดิน
ข้าพเจ้าขอคำสั่งให้ดวงจิต ดวงวิญญาณทั้งหลายที่
เคยจะเกิดมาเป็นลูกเป็นหลานแล้วไม่เกิดจึงได้รับในบุญ
กุศล และจงเว้นจากการจองเวร
ข้าพเจ้าขอคำสั่งให้ดวงจิตของข้าพเจ้าที่เคยตกหล่น
เป็นกรรมอยู่ในนรกภูมิที่อยู่ทุกๆ ชุมนรก จงหลุดพ้นจาก
อุปกรรม วิบากกรรม เคราะห์กรรมด้วยกุศลในครั้งนี้
ข้าพเจ้าขอคำสั่งให้เชื้อโรค เชื้อรา เชื้อร้าย เชื้อมะเร็ง
ทั้งหลาย เชื้อไวรัสทั้งหลาย เชื้อโรคทั้งหลาย จงมีส่วนได้รับ
ในบุญกุศลนี้ และโรคภัยทั้งหลายขอยาฟ้าฟีมี่ ฟิงเกิดกับ
ข้าพเจ้า และลูกหลานของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าขอคำสั่งให้ตั้งแต่นรกภูมิ อบายภูมิ สัตว์-
เดรัจฉานทั้งหลาย เปרטทั้งหลาย อสุรกายทั้งหลายทั้ง ๑๖
ชั้นฟ้า ๑๕ ชั้นดิน นรกทุกชั้น นรกทุกขุม ทุกภูมิ สัมภเวสี
ทั้งหลาย ทั้งที่เป็นญาติและไม่เป็นญาติ ที่อยู่ใกล้และอยู่ไกล ที่
รู้จักดี ที่ไม่รู้จักดี ที่เอียงก็ดี ไม่เอียงก็ดี ที่ลวงลับดับ
ชั้นรับไปแล้ว ทั้งที่มีกาย ไม่มีกาย จงรับเอาส่วนบุญกุศลที่ได้

กระทำในครั้งนี้

ข้าพเจ้าขอคำสั่งให้พระอินทร์ พระพรหม พระยายม
พระยายักษ์ พระสยามเทวาธิราช พระเสื้อเมือง พระทรงเมือง
พระกาฬชัยศรี เจ้าพ่อเจตคุป เจ้าพ่อหอกลอง ท้าวภูเวร-
มหาราช ท้าวทศรถ ท้าววิรุฬหก ท้าววิรุฬปักข์
ข้าพเจ้าขอคำสั่งให้พญาครุฑ พญานาค พญา-
อินทนาคราช พญางู พญานางเงือก พญาหนุมาน พญาเสือ
พญาลิงห์ พญาเต่า พญาจระเข้ พญาปลาไหล พญาตะขาบ
พญาแมงป่อง ปูฤษีทั้ง ๑๐๘ พระองค์ ปูอินตา ครุฑ
หมอยา เจ้าป่า เจ้าเขา เจ้าท่ง เจ้าท่า เจ้าที่บ้าน เจ้าที่
ทำงาน รุกขเทวดา นางไม้ทั้งหลาย

ข้าพเจ้าขอคำสั่งให้ ทุกพยัญชนะ ทุกตัวอักษร ทุกภาษา
ที่เป็นภาษาสื่อในโลกลี้ ภาษาสื่อ ภาษาเขียน ภาษาอ่าน
ภาษาฟัง เครื่องมือสื่อสารทั้งหลาย
ข้าพเจ้าขอคำสั่งให้รัตนบัตรทุกสกุลเงินตราของโลกนี้ที่
เป็นทรัพย์สินภายนอกจงได้รับในกุศลผลบุญของข้าพเจ้า
กรรมดีที่ข้าพเจ้าเคยมีกรรมต่อทรัพย์สินของแผ่นดิน
คนของแผ่นดิน ทำผิดเป็นถูก ทำถูกเป็นผิด และกรรมดีที่

ข้าพเจ้าเคยสร้างกรรมกับผู้ใดไว้ ไม่ว่าจะดีดชั่วดี หรือ ปัจจุบันชาติ ไม่ว่ามนุษย์และสัตว์ ข้าพเจ้าขอให้ท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าเคยสร้างเวรสร้างกรรมต่อท่าน จงได้รับอานิสงค์ ผลบุญของข้าพเจ้า เมื่อได้รับผลบุญของข้าพเจ้าแล้วจงปลดปล่อยกรรม ปลดเปลื้องกรรม งวดเว้นจากการจองเวรและ ขอดวงจิตที่เกิดในภพนี้ ชาตินี้ ได้หลุดพ้นจากความทุกข์ทั้ง ปวงด้วยกุศลในคราวครั้งนี้ด้วยเทอญ

นิพพานะ ปัจจะโย โหตุ

คำอธิษฐานให้ตนเอง

บุญใดก็ดีที่ข้าพเจ้าชื่อ _____ นามสกุล _____ ชื่อเล่น _____ ได้กระทำสำเร็จแล้ว เกิดผลแล้ว เกิด ประโยชน์แล้ว ข้าพเจ้าขอใช้บุญนั้นในตอนนั้น เดียวนี้ เวลานี้ ด้วยเทอญ และขอให้บุญที่ข้าพเจ้ากระทำในครั้งนั้น นำส่งให้กับ ข้าพเจ้าคือชื่อ _____ นามสกุล _____ ชื่อเล่น _____ ตั้งแต่ตอนนั้นเดี๋ยวนี้ เวลานี้ ด้วยเทอญ....

ข้าพเจ้าขอแผ่เมตตาให้กับดวงจิตดวงวิญญาณของ ข้าพเจ้าที่ตกหล่นเป็นกรรมอยู่ในอบายภูมิ ด้วยความทุกข์ใจ เสียใจ น้อยใจ ความกังวล ความเศร้า ขอดวงจิตเหล่านั้นจง ขึ้นมาจากอบายภูมิและขึ้นมาเป็นมนุษย์สมบัติ ตั้งแต่ตอนนั้น เดียวนี้ เวลานี้ ด้วยเทอญ....

บุญใดก็ดีที่ข้าพเจ้าทำสำเร็จแล้ว เกิดผลแล้ว เกิด ประโยชน์แล้ว ข้าพเจ้าขอใช้บุญนั้นในตอนนั้น เดียวนี้ ข้าพเจ้า แผ่เมตตาให้กับสัมมาอาชีวะและปัจจัย ๔ ของข้าพเจ้า ที่ทำให้ข้าพเจ้ามีกินมีใช้ในปัจจุบัน ขอสัมมาอาชีวะและปัจจัย ๔ ของข้าพเจ้าจงได้รับในอนิสงค์ผลบุญของข้าพเจ้า เมื่อสัมมา อาชีวะและปัจจัย ๔ ของข้าพเจ้าได้รับอนิสงค์ผลบุญแล้ว ขอ

ให้ข้าพเจ้ารู้เรื่อง ก้าวหน้าในอาชีพ หน้าที่การงาน การเงิน ด้วยเทอญ ข้าพเจ้าขอเบิกบุญในส่วนที่เป็นบุญที่สำเร็จแล้ว เกิดผลแล้ว เกิดประโยชน์แล้ว ข้าพเจ้าขอใช้บุญนั้น ขอบุญนั้นมาเป็นที่บริวารปัจจัย ๔ ที่ดูแลตัวของข้าพเจ้า ครบบริวารของข้าพเจ้า และเพื่อบำรุงศาสนาสืบต่อไป ขอให้ทรัพย์สินปัจจัย ๔ เหล่านี้จงกลับมากำในทางสัมมาอาชีพของข้าพเจ้า และขอให้ข้าพเจ้าสามารถนำทรัพย์สินมาใช้ตั้งแต่ตั้งแต่ ตอนนี้ เดียวนี้ เวลา ด้วยเทอญ ขอให้ข้าพเจ้าเป็นที่รักของมนุษย์และเทวดา มีปัญญาจุดตั้งแสงอาทิตย์ให้มีวันดับแสง ไปที่ใดก็มีแต่คนอุปถัมภ์ คำชู ดูแล เกอกุล ตั้งแต่ตอนนี้ด้วยเทอญ...

ขอให้ข้าพเจ้าเจอแต่กัลยาณมิตรที่ซุ่มทรัพย์ให้กับข้าพเจ้า และขอให้บริวารของข้าพเจ้านั้น เป็นกัลยาณมิตรที่ซุ่มทรัพย์ให้กับข้าพเจ้า และขอให้ข้าพเจ้าผู้มีผู้อุปถัมภ์ที่ดี ที่มีใจใฝ่ทางธรรมด้วยเทอญ...

ข้าพเจ้าขอแผ่เมตตาให้กับบุคคลที่ข้าพเจ้าได้สร้างเวรสร้างกรรมต่อบุคคลนั้น เมื่อบุคคลนั้นได้รับอนิสต์ผลบุญแล้ว ขอให้ผลบุญนั้นส่งผลเป็นอโหสิกรรมทั้งทางกาย วาจา ใจตั้งแต่ตอนนี้ เดียวนี้ เวลานี้ด้วยเทอญ เมื่อบุคคลนั้นได้รับ

อนิสต์ผลบุญของข้าพเจ้าแล้วขอให้บุคคลนั้นจงมีแต่ความสุขความเจริญ และขอให้บุคคลนั้นจงอย่ามาเบียดเบียนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้าตั้งแต่ตอนนี้ เดียวนี้ เวลานี้ด้วยเทอญ ข้าพเจ้าขออธิษฐาน ขอแผ่เมตตาให้ (ชื่อเจ้านาย บริวาร ศัตรู) ขอให้ (ชื่อเจ้านาย บริวาร ศัตรู) จงได้รับอนิสต์ผลบุญของข้าพเจ้าแล้ว ขอให้ข้าพเจ้าเป็นที่รักของ (ชื่อเจ้านาย บริวาร ศัตรู) และขอให้ (ชื่อเจ้านาย บริวาร ศัตรู) จงมีแต่ความสุขความเจริญ และขอให้ (ชื่อเจ้านาย บริวาร ศัตรู) อย่มาเบียดเบียนตัวข้าพเจ้าพร้อมทั้งครอบครัวของข้าพเจ้าตั้งแต่ตอนนี้ เดียวนี้ เวลานี้ด้วยเทอญ...

ข้าพเจ้าขออธิษฐานขอให้ลูกหลานของข้าพเจ้า (ชื่อนามสกุลลูกหลาน) เป็นอภิชาติบุตร เป็นที่รักของมนุษย์และเทวดา มีปัญญาจุดตั้งแสงอาทิตย์ที่ไม่มีวันหมดแสง ไปที่ใด มีแต่คนอุปถัมภ์คำชู ดูแล เกอกุล ข้าพเจ้าขออธิษฐานขอแผ่เมตตาให้เจ้าที่ที่บ้าน (บ้านเลขที่ตำบล อำเภอ จังหวัด บก โดยละเอียด)

ขอเจ้าที่เจ้าทางจงได้รับอนิสต์ผลบุญในทุกบุญของ

ข้าพเจ้า เมื่อท่านได้รับอันสงฆ์ของบุญของข้าพเจ้าแล้ว ขอให้ท่านในบัดนี้มีแต่ความสุขความเจริญไม่โรคร้าย ทุกข์ ร้ายมาเบียดเบียนตัวข้าพเจ้าพร้อมทั้งครอบครัวของข้าพเจ้า ขอคำอธิษฐานของข้าพเจ้าจงพลันสำเร็จ จงพลันสำเร็จดังแต่ตอนนี้ เดียวนี้ เวลานี้ด้วยเทอญ

*** หากต้องการอธิษฐานอะไรนอกเหนือจากนี้ให้ ขึ้นต้นว่า “บุญใดที่ข้าพเจ้าทำสำเร็จแล้ว เกิดผลแล้ว เกิดประโยชน์แล้วข้าพเจ้าขอใช้บุญนั้นในตอนนี้ เดียวนี้ เวลานี้ ด้วยเทอญ (แล้วจะขอเรื่องอะไรก็อธิษฐานต่อไปได้เลย)

อธิษฐานตอนเช้า (อ่านออกเสียง)

ข้าพเจ้าขอนำฝากพระแม่ธรณี เมื่อใดที่นำถึงพื้นขอ คำอธิษฐานของข้าพเจ้าจงพลันสำเร็จ จงพลันสำเร็จ จงพลัน สำเร็จดังแต่ตอนนี้ เดียวนี้ เวลานี้ด้วยเทอญ...

คำอธิษฐานอโหสิกรรม

ข้าพเจ้า...(บอกชื่อ)...ขออโหสิกรรม กรรมใดที่ทำแก่ ผู้ใด ในชาติใดๆ ก็ตาม ขอให้ผู้ใดก็ตามที่ข้าพเจ้าเคยสร้าง กรรมไว้ จงอโหสิกรรมให้กับข้าพเจ้า อย่านำได้จองเวรจอง กรรมต่อไปเลย แม้แต่กรรมที่ใครๆ ได้ทำกับข้าพเจ้าก็ตาม ข้าพเจ้าขออโหสิกรรมให้ทั้งสิ้น และขอยกถวายพระพุทธเจ้า เป็นอภัยทาน เพื่อจะได้ไม่มีเวรกรรมต่อไป ด้วยอาณิสสรแห่ง อภัยทานนี้ ขอให้ข้าพเจ้าและครอบครัว บุตร หลาน ตลอดจน วงศาคณาญาติ และผู้มีอุปการคุณของข้าพเจ้า จงมีความสุข ความเจริญ ปฏิบัติแต่สิ่งที่ดี และสิ่งที่ดีขอด้วยเทอญ.

คำขอขมาโทษ (กรรมชั่ว)

กรรมชั่วอันใดที่ข้าพเจ้า...(บอกชื่อ)...ทำไว้ ด้วยกาย วาจา ใจ ในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ คุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ เพราะความไม่รู้ เพราะความหลง เพราะความ งมงาย เพราะความไม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ของจึงโปรดยกโทษ ให้ ข้าพเจ้าพ้นจากความทุกข์ยาก ลำบากเข็ญใจ อันตรายทั้งหลาย จงเสื่อมสูญสิ้นไป ข้าพเจ้าปรารถนาสิ่งใดที่ดี ขอให้สมปรารถนา นิพพานะ ปัจจะโย โหตุ. (อธิษฐานตามที่ปรารถนา)

การทำบุญอย่างไร.....ให้เกิดผลบุญ

(จากบรรยายธรรมของ ดร.แม่ชี ทศพร เทวาทัทภัสสรธรรม)

การใส่บาตร

ทำให้เรามีกินมีใช้ในปัจจุบันแต่ต้องถอดรองเท้าก่อนใส่บาตรทุกครั้งหรือแม่ถอดแล้วก็ห้ามยื่นมือรองเท้า คือ ห้ามยื่นสูงกว่าสงฆ์ เพราะถือว่าลบหลู่สงฆ์ ทำให้ไม่มีบารมีไม่มีความเคารพแต่ถ้าใส่ถุงเท้าหรือถุงรองเท้าก็ควรหำผ้าหรือพลาสติกแล้วนิมนต์ให้พระท่านยื่นมือนั้นแทนได้

การถวายสังฆทาน

ทำให้เราไม่ขัดสนในปีจ้จยี่สี่ ควรถวายอาหารพร้อมฉัน คือ ข้าว อาหารคาวหวานของใช้จำเป็นต่างต่างของสงฆ์หรือบริจาคเงินตามตู้บริจาคเพื่อเป็นค่าน้ำไฟของวัด แต่เวลาถวายอย่าสงสัยในสงฆ์หรือถวายเสร็จก็ห้ามคิดว่าท่านใช้ไม่หมดจะให้คนอื่นต่อไปอีกไม่จำเป็น **มโนกรรม**

การสวดมนต์

ทำให้พบกับใครก็มีแต่คนพูดดีด้วย แต่ต้องสมาทานศีลเสียก่อนให้เป็นสัมมาจาจา ไม่ถึงคนในบ้านอาจจะรำคาญเสียงสวดมนต์ของเราและไม่สามารถสวดมนต์บทยใหญ่ได้

เนื่องจากไม่มีบารมีของศีลคุ้มครอง ถ้าสมาทานศีลแล้วแมลง เช่น มด ปลวก จะไม่มารบกวนเนื่องจากสัตว์เหล่านั้นสามารถรับรู้บุญได้ ตอนเราแผ่เมตตาและสวดมนต์ต้องสวดออกเสียงด้วยเพื่อให้เทวดาหรือเจ้าที่ฟังและอนุโมทนาบุญด้วย

การนั่งสมาธิ

ทำให้เกิดปัญญาเห็นตามจริง แต่ต้องสมาทานขอกรรมฐานก่อนเพื่อให้คุณพระรัตนตรัยและครูอาจารย์มาคุ้มครอง ไม่ถึงพอกายและจิตละเอียดแล้ววิญญาณอื่นจะมาอาศัยกายเราปฏิบัติ หรือผ่านชั้นตอนหลายชั้น แต่ข้อดี คือ ในขณะที่นั่งแล้วนั้น เราสามารถใช้กรรมได้เลย เช่น นั่งแล้วหาหรือร้องไห้ นั่งแล้วเอ หรือเจ็บปวดตามร่างกายต่างต่างให้อริขันธ์วนจิตอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลให้กับเวทนาที่เกิดขึ้นตรงนั้นได้ทันที

การเจริญวิปัสสนากรรมฐานนั้นมีอันส่งผลบุญมากที่สุดและยังสามารถแก้ไขลดทอนกรรมชั่วที่ทำได้ การถวายเป็นเงินทำบุญ หรือบริจาคของ ให้เขียนชื่อหรือเอ่ยนามตนเองด้วย เพื่อให้บรรพบุรุษ หรือบุคคลที่เสียชีวิตไปแล้วสามารถร่วมรับบุญได้ ถ้าให้ชื่อหมสมกุล ในความร่วมมือทำบุญกฐินหรือผ้าป่า ไปแล้วต้องทำตามนั้นจริง เพราะว่าบรรพบุรุษที่รับบุญในการนี้จะได้เมรอก่อ ถ้าไม่พร้อมก็อย่าทำหรือรับปากใคร

๙๑ การกรวดน้ำ

คือการจัดจิตอุทิศส่วนบุญส่วนกุศล ครอบุทิศให้ตนเอง และสัมมาอาชีพก่อนแล้วจึงค่อยแผ่ไปให้คนอื่นที่หลัง ถ้าพระนำกรวดน้ำพอท่านสวดขึ้นว่า “ยะธา” ให้เราตั้งจิตนึกถึงบุคคลที่ล่วงลับไปแล้ว พอสวดถึง “สัพพี” ให้เราตั้งจิตนึกถึงคนเป็นเพราะเป็นการให้พร

กรวดน้ำโดยไม่ใช้น้ำ ก็ให้ผลบุญโดยปกติเท่ากัน ขึ้นอยู่กับจิตที่ตั้งใจอุทิศผลบุญเป็นสำคัญ
อย่างกรวดน้ำให้คนที่เราไม่ชอบว่า อาจจะเวอร์กันอีกเลย เพราะนั่นเป็นการไม่ละการจงเวรโดยเจตนา

การแผ่เมตตา

คือ การวางอารมณ์จิตใจให้มีความรักและปรารถนาดีต่อเพื่อนมนุษย์และสรรพสัตว์ทั้งหลายหรือการกระทำโดยกล่าวบทแผ่เมตตา แต่ควรแผ่เมตตาให้ตนเองก่อน เพราะจะทำให้ชีวิตมีสุขในปัจจุบัน การแผ่เมตตาให้ตนเองทำให้ร่างกายแข็งแรง ชาติทั้งสี่จะบังเกิดสมดังด้วยเมตตาอารมณ์ แล้วตามด้วยสัมมาอาชีพของตน เพราะจะทำให้ประกอบกิจการรุ่งเรืองหรือเจริญในหน้าที่การงานแล้วจึงตามด้วยผู้มีพระคุณ อัน

ได้แก่ บิดา มารดา ญาติ ครูอาจารย์ วิทยุญาณและสรรพสัตว์ เป็นการเริ่มแผ่จากเราไปหาคนใกล้ตัวและไกลตัวตามลำดับไป ถ้าเจริญเมตตาในจิตใจได้มากขึ้นเท่าไรยิ่งทำให้ศัตรูทั้งหลายกลับกลายเป็นมิตร ผู้ใดก็ตามที่ท่านได้สร้างกรรมไว้ที่ได้รับกระแสจิตนี้ก็จะกลายเป็นข้าก็จะกลายเป็นอโหสิกรรมได้ ชีวิตจะเจริญเพราะอำนาจเมตตาเป็นเครื่องคุ้มครองตัว
การแผ่เมตตาให้กับบุคคลที่เราโกรธเคืองอยู่นั้น ถ้ายังทำให้เป็นอโหสิกรรมไม่ได้ ก็ไม่ควรทำ